

Dvisavaitinis iliustruotas Jaunimo Laikraštis. Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas III Rugpjūčio-August 30 d., 1921 m. No. 13 (107)

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill., Under Act of March 3, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103,
Act of October 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

Published and distributed under permit (No. 528) authorized by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of Chicago, Illinois. By the order of the President, A. S. Burleson, Postmaster General.

"VYTIS" (The Knight)
Published Semi-Monthly by the LIETUVOS
VYČIAI (Knights of Lithuania).
SUBSCRIPTION RATES:

Yearly	\$3.50
6 Months	2.00
In Foreign Countries and Chicago Yearly	4.00

Advertising rates on application. All communications must be addressed:

"VYTIS"
4736 So. Wood St., Chicago, Ill.
Telephone Lafayette 6298

"VYTIS"
Jaunimo Dvisavaitinis Laikraštis
Leidžia Lietuvos Vyčiai.

PRENUMERATA:

Metams	\$3.50
Pusmečiui	2.00
I Užrubežį ir Chicago Metams	4.00
Pavienis Numeris	20c

"VYTIS"
4736 So. Wood St., Chicago, Ill.
Telephone Lafayette 6298

VYČIAI, VYTĖS, PAJUDINKIME ŽEMĘ!

VISI DARBAN!

YPATINGOMIS raidėmis mūsų organizacijos istorijon įsirašo rugsėjo 15 diena. Tą dieną Vyčių Centro Raštinė, Administracija ir Redakcija sueina po viena pastogę, iš kurios plačiau skleis šviesą, plačiau ir stipriau judins organizacijos pulsą. Tą dieną mūsų vienybės ryšys, vienintėlis žibintas-organas "Vytis", per keletą metų spausdinamas svetimose spaustuvėse, įeina savon, gerai įrengton spaustuvėn. Žodžiu, rugsėjo 15 dieną Vyčių Centras įeina pastovion vieton, nuosavon spaustuvėn.

Per keturis metus Vyčiai savo spaustuvės reikale daug kalbėjo ir rašė. Keturi Seimai tą sumanymą svarstė ir užgyrė, kad Vyčiams, kaip organizacijai, spaustuvės reikia. Vienok gaila, kad per tuos metus tuo svarbiu reikalu daug kalbėta, bet mažai veikta. Nematydami uolaus veikimo tų, kuriuos Seimai pas-

tatydavo prie organizacijos vairo, kuriems pavesdavo vykinti ir spaustuvės steigimo sumanymą, daugelis pradėjo abejoti, kad mes savo spaustuvės neįsteigsime, nes, matyt, prie to da nepriaugę ir tokiu būdu pradėta visai šaltai žiūrėti. Kurie pirmutiniai pribuvo su plytomis, — aukomis arba paskola, — tie liko apvilti Tuo-gi tarpu visi žinojome, kad organizacija, neturėdama pastovaus Centro, negali būti stipria, pažangi; negali sekmingai augti, plėtoties ir negali turėti geros tvarkos.

Mūsų Centras lygšiol buvo kaip koks kampininkas. Negana, kad skurdo svetimame kampe, bet dar kasmet turėjo mainyti vietą. Po kiekvieno Seimo visos Centro Raštinės knygos, visi rekordai, visa administracija ir redakcija turėdavo ieškoti naujos vietos. O tas nešė mums daug moralio ir materialio nuostolio.

Kad sykį jau prieitume galą ir įvykintume nunokusį sumanymą, 9-tasis Vyčių Seimas išrinko Spaustuvės Komisiją, kuri sykiu su Centro Valdyba įvykintų tą sumanymą.

Po Seimo Spaustuvės Komisija ėmėsi darbo. Apart jau nužiūrėtos spaustuvės, kuri prieš Seimą buvo apkainuota tam tikros įstaigos (Printers Apraisal Agency, Inc.) važinėjo ir žiūrinėjo kitų spaustuvių. Maža to. Rašinėjosi su kompanijomis ir teiravosi, kiek reiktų išdėti pinigų perkant naują spaustuvę.

Po visų važinėjimų, žiūrinėjimų ir tyrinėjimų pasirodė, kad tinkamiausia Vyčiams spaustuvė yra Žemaičio ir Pajausko, 4736 So. Wood St., Chicago, Ill., nes steigiant naują tokią spaustuvę atseitų \$20,542, 78.

Dėlto keliuose bendruose posėdžiuose Spaustuvės Komisija ir Centro Valdyba priėjo prie išvados: pirkti minėtą spaustuvę, už kurią sulygta mokėti \$10,000.00. Taigi, spaustuvė kol kas pasiliks toje pačioje vietoje, nes vieta išdirbta ir plačiai žinoma taip lietuviams, kaip ir svetimtaučiams.

Taigi, pildydama Seimo nutarimą, Jūsų valią, Spaustuvės Komisija ir Centro Valdyba savo uždavinį atliko. Dabar Jūsų, Vyčiai, Vytės, eilė. Jums tenka dabar pasiro-

dyti, kaip mylite savo organizaciją ir kaip trokštate, kad ji išaugtų ligi aukščiausio laipsnio.

Sulyg sutarties su rugsėjo 15 d. Centro Valdyba perimā spaustuvę savo rankosna ir prasideda naujas mūsų gyvenimas. Bet įeinant spaustuvėn, Centro Valdyba iš kalno turi įnešti ir \$3,000.00. (Kiti pinigai bus atmokami mėnesiais sulyg sutarties). Tai-gi reikia tuojaus pinigų.

Tiesa, turime izde apie \$2,000.00, bet tai lašas jūroje. Kiekvieno darbo pradžia yra sunki, tuo labiau pradendant pramonę. Įėjus savo spaustuvėn, reikia iš sykio pinigų ir darbininkų algoms ir kitiems įvairiems reikalams. Pirm negu Centro Raštininkas išsiuntinēs kvotas, kiek katra kuopa aukomis arba paskola turi prisidėti prie įsteigimo savo spaustuvės, visų Vyčių prašoma ligi rugsėjo 15 d. sukelti nors \$4,000.00.

Organizacija užtraukia savo nariuose paskolą sulyg Illinois valstijos įstatų. Kiekvienas paskolinēs nemažiau \$5.00 gaus tam tikrą paliūdymą. Kurie duos auką nemažesnę kaip \$3.00, tie gaus kitokius paliūdymus.

Jaunime! Tėvynės ir Bažnyčios meilė subūrė mus po kilniąja Vyčių vėliava, surišo vienybės ryšiu. Jei sulyg luomo, profesijų ir skiriamės vieni nuo kitų, bet siela ir jausmai visų vienodi. Visų mūsų vienas obalsis — Dievas ir Tėvynė!

Stovėdami savo obalsio sargyboje, kiekvieną dieną turime kovoti su įvairiais išlaukiniais priešais. Gi savo tarpe, turime veidmainių nuduodančių aniolais, o nešančių ir sėjančių organizacijon demoralizaciją ir iš-krikimą.

Kad mūsų kova su visai tais priešais būtų sekmingesnė, kad geriau atremtume visų priešų puolimus, Vyčiai ir Vytės, darban! Plyta prie plytos, įsteigkime savo tvirtovę. Parodykime visiems, kad munyse yra pajėga, kad nešiodami gražų ir garbą Vytis-ė vardą pilnai suprانتame organizacijos reikalus.

Taigi, Vyčiai, Vytės, pajudinkime žemę.

Kurie pirmiausia pribūs su plytomis — paskola?

Centralietis.

Pastabėlės.

Nauji "bolševikai". Gražioje lietuvių katalikų "respublikoje" Amerikoje dygsta naujos rūšies "bolševikai", visai panašūs į tuos, kurie sugriovė ir pasmaugė Rusiją. Jų centras Ohio valstijoje. Turi įsisteigę ir organą. Vyriausias jų komisaras dabar organizuoja slaptą armiją ir ruošiasi visose centralinėse lietuvių katalikų organizacijose sukelti "revoliuciją" ir savo rankosna pagrobti Tautos Fondą. Vyriausio komisaro tikslas toks: savo apynasriu pažaboti katalikų organizacijas, jų valdybosna įsodinti komisarėlius, o Tautos Fondą, kurs šiandie pinigus "aikvoja" Lietuvos laisvės reikalams, panaudoti organo leidimui.

Tai "revoliucijai" labai pritaria vidurinė tai yra pilvinė tautininkų "partija", ypač sandariečiai, žadėdami gausios paramos. Tiktai viename klausime dar nesutaria, būtent, kas paskui valdys Tautos Fondą: komisaras, ar sandariečiai, nes abiem labai reikalingas. Naujų "bolševikų" obalsis toks: Viskas paukščiui.

— x —

Atvažiavo Mikas Bagdonas. Rugs. 13 d. laivu "Noordam" atplaukė Amerikon Mikas Bagdonas, Liet. Steigiamojo Seimo narys. Su juo sykiu sugrįžo ir Pr. Gudas, "Darbininko" red.

Kaip žinome, gerb. svečias turėjo ankščiau atplaukti ir dalyvauti Liet. Vyčių 9-me Seime, kaipo atstovas Lietuvos Jaunimo sąjungos Pavasaris. Matomai, turėjo svarbių kliūčių delei kurių negalėjo ankščiau atvykti.

Sveikiname gerb. svečią ir tikimės, kad jis plačiai nušvies mums draugų Pavasarininkų darbuotę Lietuvoje.

— o —

"Snukius išdaužyti. Užėjus bolševizmo gadynei, Amerikoje tamsiųjų lietuvių tarpe atsirado daug agitatorių, rėkiančių, jog sovietų Rusijoje taip gera proletarams, nebent tik trūksta paukščio pieno. Tų agitatorių tarpe buvo ir A. Karalius, kuris del

savo agitacijos, sakoma, vienoje vietoje buvo sumuštas, du sykiu areštuotas ir padėtas po kaucija. Kauciją komunistai užmokėjo iš "apsiginimo" fondo, o Karalius, keikdamas Amerikos valdžią, pabėgo Rusijon paragauti sovietų "rojaus". Nuvaziavo ir paragavo. Pagyvenęs keletą mėnesių tame bolševikų "rojuje", vargais, negalais pasprūko Lietuvon ir parašė "Naujienuoms" du laišku. Baigdamas antrąjį laišką Karalius rašo:

"Jeigu iš Rusijos galėtų nors keli desėtkai sugrįžti į Ameriką lietuvių komunistų, tai iš komunistų sąjungos paliktų tik paminklas. Visi jie grumoja sugrįžę išdaužyti snukius tiems, kurie agituoja už bolševikus. Ypatingai grumoja komisarui Daubarai ir kandidatui į visos Rusijos pirmininkus, Jukeiui.

"Bet iš to raudonojo rojaus yra sunku išsikrapštyti. Visi iš Amerikos atvažiavusieji į Sovietų Rusiją keikia Leniną ir Trockį..."

Ar susidaužė sau snukį Karalius, to nerašo. Turėjo tai padaryti, nes ir jis agitavo už bolševikus ir ne vieną tamsųjį lietuvių padarė nelaimingu.

— o —

Naujausios Žinios.

ŠVEICARIJA PRIPAŽINO LIETUVĄ.

Vašingtonas, VIII. 23 d. (Liet. Inf. Biūras). Šveicarija pripažino Lietuvos Respubliką de jure.

— x —

Lenkai Patys Riša Vilniaus Priklausomybę.

Vašingtonas, VIII. 23 d. (Liet. Inf. Biūras). Eltos pranešimu, lenkai reikalauja iš Vilniaus valdininkų prisiekti ištikimybę Lenkijai.

— x —

Lenkai Persekioja Vilniuj Lietuvius.

Vašingtonas, VIII. 23 d. (Liet. Inf. Biūras) Eltos pranešimu, Lenkai uždarė Vilniuj

pirmą lietuvių gimnaziją, kur mokinasi 400 mokinių. Taip-pat uždarė Vilniuj ir lietuvių mergaičių gimnaziją.

— x —

Vilniuje Naikinama Lietuvių Spauda.

Vašingtonas, VIII. 23 d. (Liet. Inf. Biūras) Eltos pranešimu, vienos savaitės tarpe ant lietuvių laikraščių uždėta 90,000 markių pabaudos.

— x —

Uždarė Laikraštį.

Vašingtonas, VIII. 23 d. (Liet. Inf. Biūras) Eltos pranešimu, Vilniuje lenkų valdžia uždarė laikraštį einantį Rusų kalba "Vilenskoje Slovo."

—x—

Amerikos Konsulas Atvyko Kaunan.

Vašingtonas, VIII. 24-tą dieną (Elta.) Rugpjūčio 17 d. Amerikos konsulas Lietuvai p. Clement Edwards ir vice-konsulas p. Heisler atvyko Kaunan ir stojo eiti savo pareigas.

Pr. Genys.

Bernužėli Jaunasis.

Bernužėli jaunasis,
Žemaitėli mielasis
Šerk bėrą žirgelį
Per ilgą metelį.

Štai keliu kiek tik matai,
Joja karžygių pulkai.
Skamba dainos auksinės,
Joja ginti tėvynės.

Bernužėli jaunasis,
Žemaitėli mielasis!
Balnokie žirgelį,
Šveisk plieno kardelį.

Priešas artinas visai,
Skuba, šūkauja vadai,
Jokie jau berneli,
Į kovos laukelį.

Tu, berneli, paskubėk,
Mergužėlė, neliūdėk,
Atsiųs tau laiškėlį
Iš kovos laukelio.

Bliksi kardai, žveng' žirgai,
Grumias vyriai-ąžuolai, —
Lietuviai laimėjo,
Priešus nugalėjo.

A. Vaičiūnas.

Užburimų Sapnai.

Iš aukštybių garsas skleidžias
Ir į langą beldžias, beldžias...
Tai pavasaris nušvito,
Iš berybių atsirito...

Šventa ir gražu!..

Aušta rytas — jis saulėtas,
Senai lauktas, numylėtas;
Žalumynais pasipuošęs
Naujint žemę pasiruošęs.

Blaivos pamažu!..

Jau artojas vagą giliai
Verčia, įrankiai suirę...
Šimtmečiais kalne gulėję,
Surūdiję, supelėję

Dirvonų plotai!..

Siaurą taką nusirinkę
Žengia seniai, net sulinkę...
Žalumynai juos vilioja,
Pailsio nebeieškoja

Eina, kaip matai.

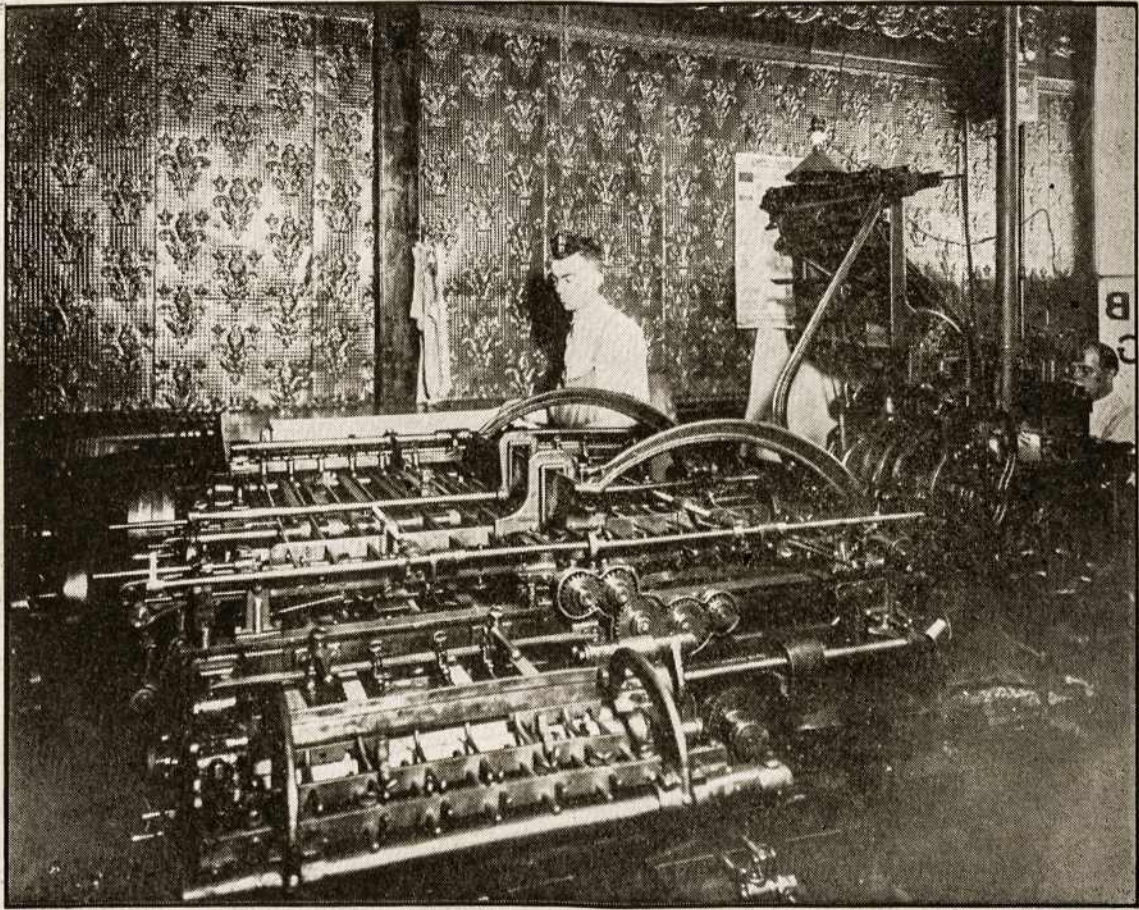
Visur kvepia, gražu, šilta,
O, ana, tenai, pas tiltą,
Žuvys nardo po upelį
O pajutusios vėjali

Sprunka kur gilū!..

Paukščiai čiulba — lyg vestuvės
O čionai mat — įkurtuvės!..

Naują svieta gamta tveria
Meilės žiedus beria, beria
Visur taip tylu...

“Vyčio” spaustuvē: Intertype ir lankstomoji mašina.

:- MEILĒS IDILIJA. :-

Rūstusis, lediniuotas kovas nušlamējo Nemunu ī vokiečių zemē, nusinešdamas putotose vilnyse visas drumzles, žabarus ir lyčių skeveldras. Aleksoto papēdēje vēl pradējo tunuoti rumbluoto kelio juosta, kuriā Nemuno sraunioji banga gerokai išaižē: kair kur matēsi išrausta vandens srovių duobē, o vietomis privēlē akmenų, akmeniukų ir žvyro krūvas, ypač tose vietose, kur riogsojo karklų kelmāi, Dievaszi iš kur atnešti.

Dienos ritosi bangų sraunumo greitumu pirmyn. Bet, juo mažiau ošē upēs vanduo, juo linksmiau sužiuro pakrantēse žolelē. O, kai balandis nudardējo antron pusēn, tai Nemuno šalygatviai net margaliavo iš džiaugsmo, nespēdami nei megsti naujų žie-

dų, tik juos dažydami įvairiausiomis spalvomis...

Saulutei linksmiau prasišypsojus dangaus giedroje mėlynėje, ir lakštutē pradējo Aleksote džiaugtis. Žinoma, kiti paukščiai ir paukštytēs suprato gerai, kad ne vienolistų malonu klausytis, tai ir pradējo nediršiai derintis į duetus, tercetus, kvartetus, — žodžiu, prabylo visas paukščių koras.

Tiesa, jis buvo labai margas, kaip dainininkų plunksnelēs, bet tiek sielos ir dvasios buvo jųjų dainoje, kad klausēsi jų nutilus gamta, upē ir visas prigimimas, net ir lakštutē kantriai vis laukē sutemos, kad nepertraukus tos koro garmonijos. Ir tik tuomet, kai dainininkai per dieną įvargdavo,

jinai migdydavo savo švelniu balseliu visus, ką dienos metu džiugino gamtą. Nemunėlis, kaskart giliau įsikniaubdamas, visus nugirdavo, bet čiurleno sau ramiai, lig poteriaudamas, kad ko-nors neprimiršus...

* * *

“Ir priminė man tosios gėlės jaunystės skaisčiausias dienas, kai saulė šypsodamos kėlės, ir laimino mano dainas...”, sakė dainius, jaunystės valandas prisiminęs... Gyvenimo prasmės nepažinoję, sakydavo: jaunystės ir josios užmanymai tėsą sapnai, kuriais gyvenime negalima vaduotis; filosofai — mano ėsant ypatingo būdėjimo bei drausmės skiepymo laiku; visuomenės ramybės kūrėjai (teisininkai) — mums pakiša didžiausias prasižengimų skaitlines, taikomas jaunystės periodui vystantis. Berod’s kur tik neisi, į ką nepažvelgsi, visur susidursi su ypatingu nesuitaikomumu žmogaus ir gamtos.

O vienok, juk ir žmogus dalinai yra gamtos kūdikiu, kurs eina tais pat keliais, kuriuos visatos Kūrėjas yra nuo amžių užbrėžęs...

Tik mes-gi ir nenoromis taikomės su reiškiniu, kad žmogus gamtos dėsnių nesilaiko, tariant ją iškoneveikia, pažemina bei pats save žudo.

Kadangi kiekvienai (daugumos prasme) ligai medicinos taikomi atatinkami vaistai; tai ir šiuo žvilgsniu mums turėtų rūpėti, kaip žmoguje jo esmę bei vertę apdraudus, kad bent gamtos dėsnių jis negriautų.

Mokslas — žodis aptarimui; mokslo šakos — išsišakojęs keris ir da nebykoks, bet labai dygliuotas. Kas mokino kitus ar pats mokėsi, tiesa, platesnėmis akimis žiūrėjo pasaulio aplinkregin, bet, kad mokslo daviniais daugumoje būtų buvę pasinaudota, tai, bent šiandie, negalima pasakyti.

Kaipo tokis, mokslas būtinas visiems ir naudingas, tik ir čia gal būtų labai pravartu įdėti tokių dėsnių posmus, ką eina greta su žmogaus gamta bei josios esmę moka suprasti, išaiškinti, mokina mylėti.

Kas rodos mums vejk neišaiškinamu prajovu, tai, įsigilinę bei šiek-tiek prisiziū-

rėję iš arti, nieko kito nepasako, kaip kad tuos pačius gamtos dėsnius sutaikom.

Berod’s, sakytume, keistas dalykas, o vienok savo esmėj jis taip gyvas ir naturalus, kad niekur kitur, kaip ėsant arčiau tos pačios gamtos, mes galime juo tik pasi-džiaugti, imant nedirbtinuosius pavyzdžius.

Pavyzdžiui mes imkime du lietuviu: kaimietį ir miestelėną. Parogonuojant juodu, mes daug daugiau pastebime geresnių pusių kaimiety, negu miestelėno asmeny.

Pirmu akies metimu kaimietis mums atrodys ne simpatingu, nelenkščiu bei kažkokiuo keltu ar stuobriu, kuriam niekur nesti perdaug šilta ir nesušala.

Bet, kai mes pradėsime grožėtis miestelėnu, tai tuojau pastebėsime jame ypatingą judrumą, kurs savaime nešioja nepastovumo žymes.

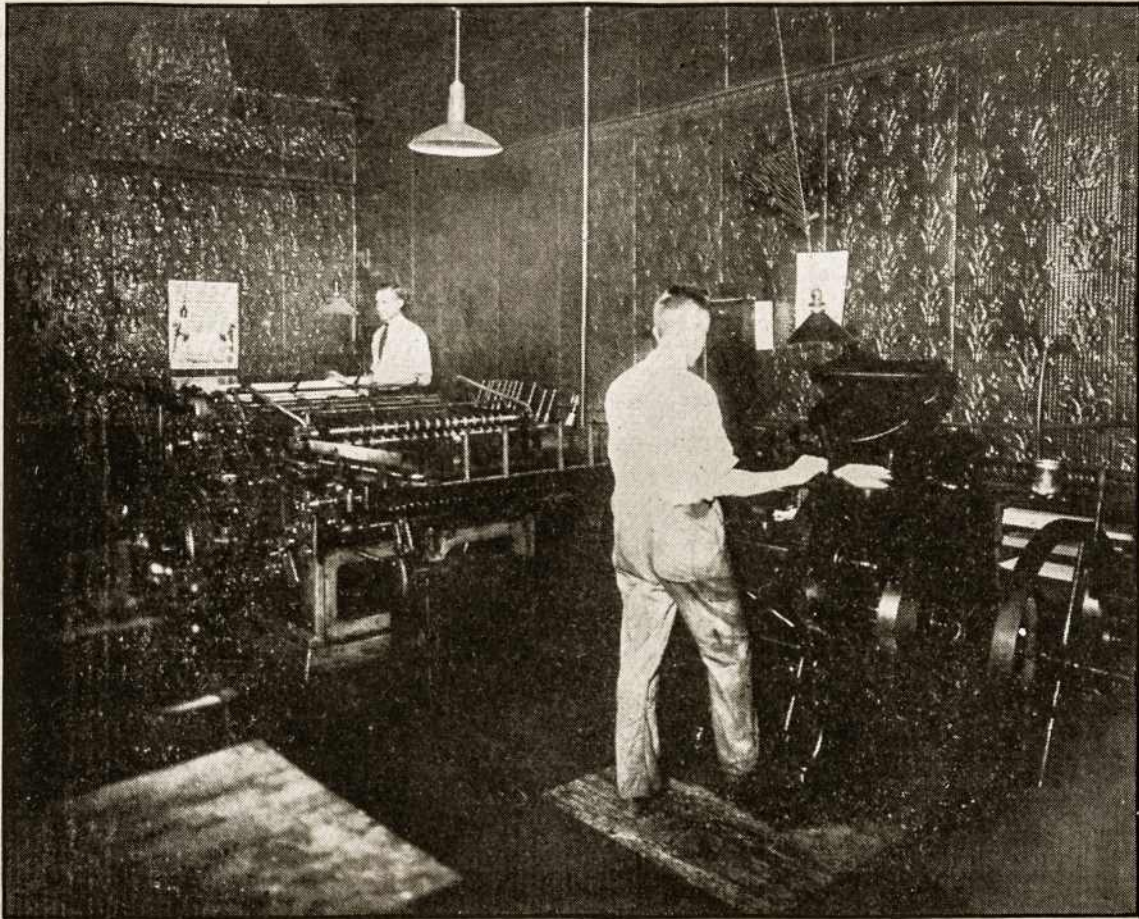
Kad aiškiau supratus, mes palyginkime barškala su geriausiu mašinerijos suderinimu ir gyvo žmogaus neperpuikų balsa. Gal tas, gyvas balsas, ir nelepins mūsų ausies, nesiginčisime, bet vis tik tvirtintume, kad jis gražus, kadangi naturalus.

Jeigu nuo palyginimų mes percisime į gyvenimo davinius, tai ir čia pamatysime daugiau grožės kaimiečiuose, negu miestelėnuose, negu pas mokslo paragavusius elementus.

Arčiau gamtos būdami, bei ją didžiausiais gurkšniais sėdami, kaimiečiai tikslingiau gamtos gerybes suvartoja. Jie neieško niekur parinkimo bei suderinimo žodžių tuomet, kai ateina išreikšti kadir slėpiniausias sielos paslaptis. Jeigu kas myli, gerbia, skundžiasi ar verkia, tai taip tą visą išreiškia, kaip jiemsiems tuo metu pats džiaugsmo ar nuliūdimo jausmas pasako.

* * *

Saulutės spinduliai ritosi iš už miško, aprėpdami kaskart didesnius aplinkregio plotus, kol pakeliui nesusrēmė su žalia miško siena. Bet, kai jie atbėgo pamiškėn, sužiūro ne tik medeliai, medžiai, krūmai ir žolelės, tik sumirgėjo visas miško gražumas perlinėmis lapų bei uogienų akutėmis... Visi žvėreliai, paukščiai ir paukštytės taip greit pakilo iš miegų, kad vienu akimirksniu

“Vyčio” spaustuvė: presai ir kitos mašinos mažesniems darbams.

visas žalumynų plotas pavirto gražiausiu miestu. Viskas-viskas, ką akys galėjo ap-
rėbti, taip sujudo-sumirgėjo spalvomis, taip
maloniais garsais suskambėjo, kad rodos,
amžius nieko gražesnio matyti ir klausytis
nebsinorėtų!

Tųjų, slėpiningų varsų sukury, kur vi-
satos gyvybė taip arti džiaugėsi gamta, pin-
dama gražiausią gėlių vainiką, ir švelniau-
siosna posmuosna ausdama Visatos Kara-
liui imną, galima buvo nejučiomis užmigti
saldžiuoju sapnu; buvo galima pasidžiaugti
gamtos grožybių tikslingu suderinimu, ir
nieko kito apart meilės negalėjo jausti žmo-
gaus širdis.

Jeigu pasauliui pradžia yra davusi
augščiausi Meilė, jei ta pati Meilė pasaulį
nuo dvasios mirties atvadavo, tai supranta-
ma, kad ir tikslas visatoje yra tik meilė.

Kai ir mes išmoksime suprasti tikrąją

meilės esmę ir gyvenime stengsimės surasti
daugiau būtų savitarpy remti kits-kita, pir-
miausia savęs atsizadėdami kitų laimės dė-
lei, tai aišku savaime, kad meilė galės pasi-
rodyti pilnoje savo grožėje, kurią pajusime
su kitais ir šavyje. Tai nebus koks bai-
sus pragaras skausmų, nė klaidų bei prasi-
žengimų del meilės nieks nesuras, kadangi
visi nuodai yra juk ne kas kitas, kaip su-
bjaurinimas ir pažeminimas brangiausios
Dievo mums duotos dovanos — meilės.

Jeigu ir mums gyvenant bus ta pras-
me suprasta meilė, tai pirmuosius josios žie-
dus, ką paskleid švelnučius lapelius, mes
nusinešime savo amžinatvės naman... Ne,
mes tomis gėlėmis papuošime atilsio rūmą.,
taip, mums bus ramu-ramu, akis užmerkus,
jausti priegalvy tųjų, nekaltosios meilės,
gėlelių lapelius...

Dievuli, kurs mokėjai iš meilės pasaulį

vaduoti, mums leiskie geriau suprasti ir įgyvendinti tarpusavy meilės jausmus...

Laimingas, kas meilę supratęs, gyvens ir mylės...

P. M—lis.

22—IV. 21.

Laimingas Prietikis.

Mark Twain'as, garsusis Amerikos rašytojas, kartą užėjęs knygynan, surado mėgiamą knygą ir susidomėjo:

— Kiek ji kainuoja?

— Keturi doleriai, — pasakė knygius.

— Taip, bet-gi aš esu laikraštinkininkas, tai-gi turėčiau gauti nuolaidą, — atsakė Mark Twain'as.

— Suprantama.

— Prie to-gi rašau į mėnraščius, tad-gi, iš to atžvilgio, turėtų del manęs būti pigiau.

— Gan teisingai.

— Be to-gi esu keletos knygų autorius ir priklausau prie Amerikos Rašytojų Sąjungos; del to tai gaunu visur pigiau.

— Mūsų knygynas prisilaiko to pačio.

— Gal žinote, kad aš esu Jūsų knygyno šėrininkas; tur-būt priklausau man nuošimtis.

— To-gi ir tiesa reikalauja.

— Gal girdėjote, — tęsė humoristas, — kad vadinuosi Mark Twain'as. Ar-gi nepriklausau man diskontas?

— Žinoma, mielu noru.

— Labai gerai; tai-gi kiek turiu damokėti?

— Visai nieko. Gi atskaitliavus visas nuolaidas, mūsų knygynas dar liekasi tamistai skolingas 80 centų, — buvo atsakymas.

A. Matutis.

Kas motinos nemyli — tas išgama. Lietuva mūsų motina. Išpirkime jai laisvę.

* * *

Bonas ir bomba panašiai skamba. Bet ir reiškia jie tą patį — žinote kam? Gi lenkams.

TĒMYKITE, BROLIAI.

Teka, teka jau saulutė,
Žadin, žadin mus visus
Imtis darbo kuoskubiausia,
Idant baigti jau vargus.

Per tiek amžių mūs Tėvynė,
Kiek tai vargšė nukentėj';
Kiek tai ašarų vaikeliai
Jos iš skausmo to praliej'.

Amžiais kentė nuo kryžiočių,
Tų žiauriausių priešų mūs',
Kurie degino jos kaimus
Ir naikino jos vaikus.

Ir, kad pergalėt tuos priešus
Su Lenkija susidėj'
Ir ties Žalgiriu kovoje
Juos sutrynė, nugalėj'.

Tą atlikęs mūsų Vytaut's
Manė Malburgą paimt,
Nes tos sostinės kryžiočių
Tad nebuvo jau kam gint.

Nerangus vienok Jogaila
Nuolat trukdė jo planus;
Nors prie sostinės nuvyko,
Bet nebuvo ten veiklus.

Genialis-gi mūsų vadas
Jau tad lenkams netikėj';
Kad nestiprint perdaug lenkų,
Imt Malburgo nenorėj'.

Tas, ką perspėjo mūs gen'jus,
Išsipildė gan ūmai;
Vien save tik lenkai paisė,
Keršėj' Vytautui viešai.

Tą lenkai ir šiandie daro:
Nori Lietuvą praryt
Nors savęs jie nesuvaldo, —
Trokšta Lietuvą valdyt.

Tai-gi, tēmykim', broliuziai,
Kad vėl laisvės neprarast,
Nes Mūs' priešai intriguoja,
Nepaliauja duobių kast.

Ateis laikas, kad šunybes
Visas svietas jų supras
Ir duobėse mums kastose
Patys lenkai galą ras.

Ateis laikas, kad pats Dievas
Mums su pagelba pribus:
Kada lenkai neteisingi
Lietuviams valys batus. *Seirijietis.*

Kazys Vidikauskas.

ŽUVO UŽ KITA.

(Šį kūrinių pašvenčiu blaivybės apaštalui, pionieriui, gerb. kun. Petruį Saurusaičiui jo 25-ųjų metų kunigystės jubilėjuje—Autorius).

Tūkstantis devyni šimtai penktasis metais Boulogne, mieste, Francijoje, buvo pirmas Tarptautinis Esperantininkų, tai yra šalininkų tarptautinės Esperanto kalbos Kongresas. Nerašysiu to Kongreso svarbos, išpūdžių, nuotikių, nes tai niekuo mi nesiriša su čia aprašomu dalyku. Paminėsiu tik svarbų, istorinį nuotikį, kuris mums, lietuviams, suteikia didelę garbę ir draug paliečia tą papasakojimą.

Katalikai esperantininkai, dalyvave tame Kongrese išsirūpino, kad jų intencijai būtų atlaikytos Šv. Mišios Katalikiškoje Bažnyčioje. Gi per Šv. Mišias kurių klausė ne vien katalikai esperantininkai, bet daugelis ir ne katalikų, pirmą sykį Šventos Katalikų Bažnyčios istorijoje viešai bažnyčioje pavartota tarptautinė Esperanto kalba. Visi esperantininkai, gavę vyskupo leidimą giedojo toje kalboje Dievui pagarbos giesmę, sudėtą mūsų tėvynainio gerbiamo kun. praloto Aleksandro Dambrausko—*Jakšto*.

Ta pagarbos giesmė prasideda šiais žodžiais:

*“El čiuį landoj kaj el čiuį gentoj
“Ni kunvenintaj Vin adoras Di,
“All Vi sin turnas niaj piaj sentoj
“Kaj nia kanto sonas nur al Vi.”*

Lietuviškai reiškia:

*“Iš visų šalių ir visų genčių
“Suėję Tave garbinam Dieve!
“Tu esi Viešpats gerų minčių
“Ir mūsų giesmė skamba Tau Tėve!”*

Aš skubindamas į bažnyčią ant Šv. Mišių sutikau vieną jauną francūzą esperantininką, kuris pakelyje kalbino vienmintį turką eiti su juo ir-gi į bažnyčią.

Turkas raukės, nėlabai norėjo. Mat,

apart to, kad jis buvo išauklėtas krikščionybės neapykantoje, kaip kiekvienas magometonas, jis buvo prie to dar ir laisvų pažiūrų žmogus. Man tarus žodelį, kitą, kad eitų, jis paklausė ir visi trys kartu nuėjome.

Bažnyčioje turkas esperantininkas rimtai užsilaukė, o per pakėlimą Švenčiausios Ostijos ir jis priklaupė.

Po pamaldų, išėję iš bažnyčios, vėl trise mes įėjome į artimiausį viešbutį. Priėjus tarnui prie stalelio, francūzas liepė atnešti bonką geriausio vyno. Išgirdęs tą turkas stvėrė francūzui už rankos ir, it išgązintas, sušuko:

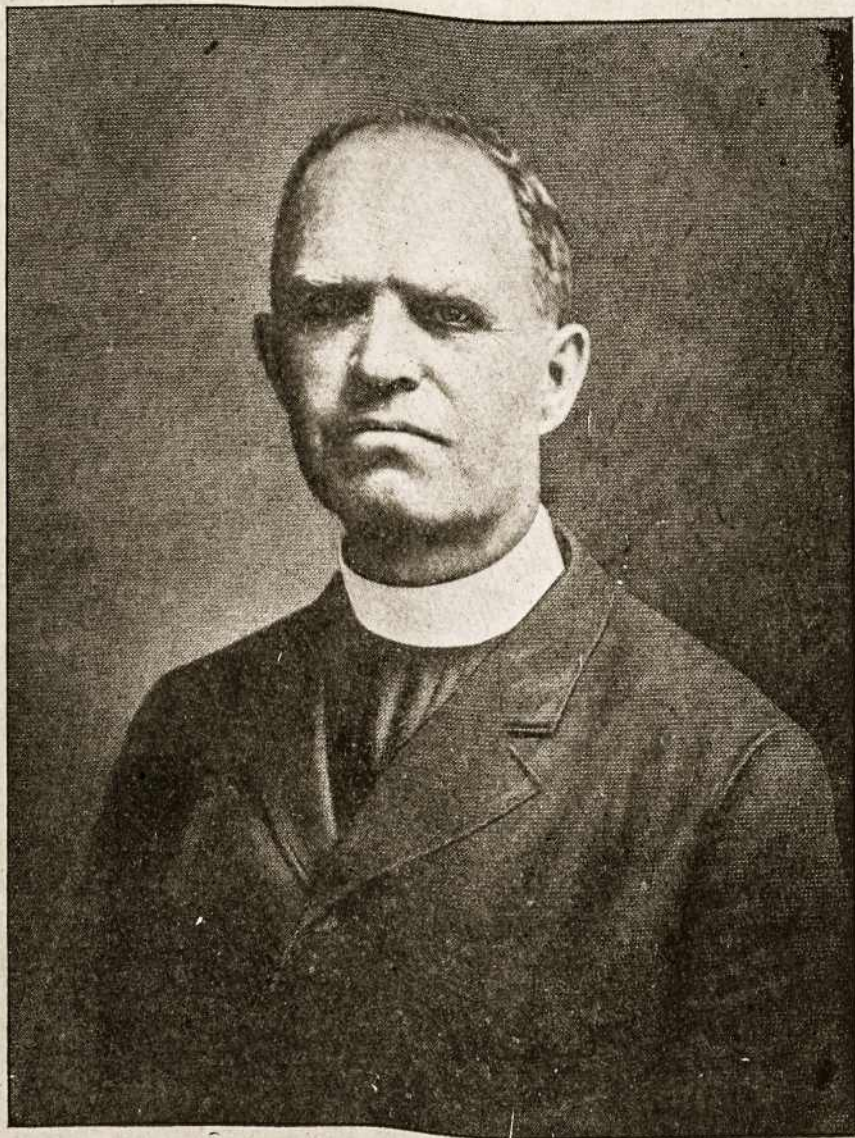
— Brangus vienminti! Ką darote?! Ar protą praradote, ar ką, kad norite vaišinti mus nuodais aršesniais negu gyvatės?!

Į tokius turko žodžius nusišypsojęs francūzas tarė:

— Labai gerbiamas vienminti, prašau, dovanokite man už tokį apsirikimą. Aš maniau, kad jūs, kaipo laisvų pažiūrų žmogus, kaslink blaivybės nepildote įsakymų jūsų šventraščio — Korano, ir prie progos, draugijoje, išsigersite stiklelį, kitą gero vyno, arba net ir geros degtinės.

Turkas, taręs tarnui: kavos ir pyragėlių, tęsė toliaus:

— Kaslink Korano — senai aš jį atmečiau. Bet kurie geria, tai geria ir būdami ištikimi Koranui; jie geria svaigalus, pavyzdžiui, taip, kaip kad Talmudui ištikimi žydai šeštadieny rūko. Penktadieny jie prileidžia bonkas tabokos dūmų, o šeštadieny, užsinorėję rūkyti, čiūpia iš bonkų tabokos smarvę. Vadinasi, jie nerūko, bet geria, o gerti, kaip kiekvienas supranta, nes tai gamtos įstatymas, žmogaus prigimimas, šeštadieny yra valia. Panašiai daro ir ištikimi Koranui magometonai.— Jie geria svaigalus iš bonkų, ant kurių prilipdytos kortelės, kad tai “vaistai”! Matote kokia tai veidmainystė — čia ir vilkas sotus ir ožka čiela — jie patenkina savo geidulius ir, kaip jie mano,

Paveikslas šis rodo veikėją,
Kurs kietos dirvos neapleidžia,
Kurs dorą sėklą gausiai sėja,
Pilnos blaivybės šviesą skleidžia.
Jis pasišventęs ir ramus
Ir tik toks vienas tarpe mūsų.

Žmogus be vyliaus ir be melo,
Ir pilnas tikro idealo.
Jis visados uoliausiu skaitės: —
Tai kunig's *Petrus Saurusaitis*.

J. K.

neperžengia savo tikėjimo įstatymų. Aš-gi negeriu delei ko kito... Štai mano "Koranas", kurį visuomet nešioju prie savęs, kaip brangiausį *talizmaną**). Tą taręs turkas nusiėmė nuo kaklo aukso retėžėlį, ank kurio kabo-

*) *Talizmanas* — yra tai daiktas, kuris neva gina nešiotoją nuo viso-ko blogo, suteikia jam laimę ir pasisekimą.

jo labai gražus, širdies pavydalo padirbtas auksinis medalijonas; atidaręs išėmė iš jo laikraščio iškarpą ir padavė man sakydamas:

— Tamsta, kaip iš Amerikos, sugebėsite tą perskaityti.

Tai buvo gerb. kun. Petro Saurusaičio, Pilnosios Blaivybės pionierio straipsnis an-

glų kalba parašytas apie didelę blėdį, kokią žmonijos gyvenime daro svaigalai. Prie to buvo pridėta ir patarimų, kaip nusikratyti tų nuodingųjų svaigalų.

Perskaitęs sau tylomis, paskui skaičiau balsiai, versdamas sakinius Esperanto kalbon, kad ir prancūzas suprastų.

Pabaigęs skaityti, paklausiau turko, ką tas viskas reiškia. Turkas atsakė:

—Gerbiemieji, nesenai aš mokinausi Londone ir, mano nelaimei, susidėjęs su blogais draugais, įpratau girtauti. Mačiau, kad puolu į prapultį. Keletą kartų mėginau sugrįžti ant dorą kelio ir į blaivų gyvenimą. Bet veltui. Buvau jau svaigalų vergas. Mano siela, it tas paukštis, praradęs liuosybę ir uždarytas narvelyje, blaškėsi, kankinosi ir... kartą, pergaltas bevilties desperacijos bėgau Londono gatvėmis, kad šokus nuo tilto Tem zos upėn ir jos gilumoje radus ramybę... Bėgau pasiskandyti! Vienok išėjo kitaip. Štai pakeliui vaikėzas, parduodas laikraščius pastojo man kelią. Girdi, nusipirk amerikonišką laikraštį. Amerikonišką, tariau, lyg pabudęs iš miego, gerai. Ir paėmiau vieną mėnraštį. Mano dvasia tuo tarpu truputį aprimo ir, paimtas įdomumo, pasukau į čia pat esantį sodą (parką).

Atsisėdęs ant suolo, atskleidžiau mėnraščio lapus, ir, o laime! tas straipsnis pirmiausiai puolė man į akis. Pradėjau skaityti,— tai buvo *eleksiras****) jau nykstančiai mano gyvybei. Vos užbaigiau skaityti, pergaltas viltis manyje užviešpatavo. Pasirįžau taip elgties ir taip daryti prieš žiaurųjį savo priešą, girtavimo paprotį, kaip nurodyta šitame straipsnyje. Ir neapsirikau. Išėjau pergaltėtojas, likau pilnųjų blaivininkų *abstinentas*. Dabar-gi laimingas ir dvasėje be paliovos dėkoju to straipsnio autoriui. O tą iškarpa liepsiu su manim įdėti ir į mano kapą.

Baigiant jam pasakoti, tarnas atnešė kavos ir pyragėlių. Geriant kavą mūsų kalba nukripo prie filozofiniai tikėjiminių dalykų. Turkas kaž-kaip tai išsitarė: "Kas

yra Dievas?" Francūzas tuojaus atšovė: "Kam taip aukštai..., prašau, pasakykite: kas yra žmogus? Kas-gi mes esame?"

Turkas, patraukęs kavos gurkšnį, palengva tarė: "Tas, kas kuomi nori būti. Išminčius Sokratas pasakė: "Pažink pats save". Bet... bet kas pažino save kuomi jis yra?! Tą taręs liūdnami nuleido galvą. Tada prabilo francūzas:

— Mokslo srityje labai daug yra svarbių klausimų. Vienok, man rodos, svarbiausi du, tai yra: Kas yra Dievas? ir: Kas yra žmogus? Toks ar kitoks atsakymas į tuodu klausimu turi begalinių pasekmių. Taigi: Kas yra Dievas? Atsakymas: — Vieniems Jis yra: *Didelė Būtybė*; kitiems-gi *Didelė Galimybė*; tretiems — *Didelis Nieko*. Mums-gi, krikščionims, Jis yra: *Berybė didjūrė begalinių tobulybių*. Dabar-gi: Kas yra žmogus? Vieni sako: gyvulus, kiti vadina dievu. Mums-gi, krikščionims, žmogus yra *išmintingas sutvėrimas* sulyg Dievo įsivaizdinimo ir panašumo. Tankiai skelbiama ta didelė tiesa, bet, labai gaila, mažai apmąstoma. Žmogus, — Dievo Visogalinčiojo sutvertas — kas-gi ištikrųjį jis yra? Kas?! Jei ne kas-kitas, tai *daug-galis tvėrėjas*, nežiūrint to, kad kūnu jis yra maža esybė. Na, tik domiau tēmykime. Dievas sutvėrė dangų ir žemę, tai yra saulę, mėnulį, žvaigždes ir tt. Bet... bet vienok Jis nesutvėrė nė teleskopo, nė mikroskopo, nė daug, daug dar tiems panašių kitų daiktų. Kodel? Todėl, kad tą Jis paliko sutverti savo gyvam įsivaizdinimui, žemės žmogui. Dievas, neapsakomai mus mylįs, mūsų labai sutvėrė arklį, kupranugarį, jautį ir kitus dar gyvulus, kurie taip mus, kaip ir mūsų turtą, reikalui esant, perneša iš vietos į vietą. O vienok ilgą laiką mes tuomi buvome nepatenkinti.

Štai, sulig Jo valios, devynioliktame šimtmetėje brakšt ir padirbome — sutvėrėme garvežį ir kitas įvairias mašinas, kurios šimtą kartų yra naudingesnės negu gyvuliai.

**) *Eleksiras* — *vaistas*.

(Bus pabaiga).

Ibis.

KUNIGAS.

(Mūsų gadynės vaizdeliai)

EPILOGAS.

(Tąsa iš No. 12(106))

Buvo tuomet ankstybo pavasario metas, kada A. bažnytkaimio linkun giliu purvynu brido pora gražių juodbērėlių, įkinkytų į lengvučius, geležinėmis ašimis, karus. Gerkas laiko pusvalandis, saulei nusileidus, jau buvo praėjęs, kuomet į bažnytkaimį A. įvažiavo vežimas, kuriame tik du žmogų tesimatė sėdint.

Vienas jų, ką sėdėjo prieky, matomai, buvo važnyčia, o antrasis — laikėsi kiek poniškiau.

Pravažiuojant pirmąjį kiemą, arkliai buvo besimetą pastogėn, bet važnyčia, kažką sumurmėjęs panosėj, rūščiai timpterėjo vadžias priešingon pusėn, ir vežimas atsidūrė vėl vidury kelio.

Važnyčia kraipė galvą nemažiau už nuvargusius arklius, vis dar negalėdamas atspėti, kur ponaitis įsakys apsisototi nakvynei, nes tokiuo keliu nebegalima buvo galvoti apie tolimesnę kelionę.

Bevažiuojant iš bažnytkaimio, staiga ponaitis pats sustabdė arklius ir, iššokęs iš vežimo, įėjo krautuvėlėn pas žydą neva tik tam, kad papirosų nusipirkus.

Paklausęs geresnių rūšių ir jų nesuradęs, nusipirko porą desėtkų provincialių, ir tarp kit-ko paklausė Mentką:

— Ar kartais Tamsta nežinai, kas čia klebonu, keli vikarai; kurs kunigų daugiau sia duoda jam uždarbio.

Žydas, matydamas kad ponaitis nė kiek nesiderėjo už papirosus, užmokėjęs tokią kainą, kaip kad didesniame mieste mokama už pirmos rūšies taboką, tuojaus suprato, ir žydišku būdu apskaitliavo, kiek iš tokių ponaičių galėtų jis uždirbti, jeigu jie bent dvi dieni apsisotų bažnykaimy, todėl ir stengėsi duoti kuotiksliausį atsakymą.

— Ar, pons-ponaitis, važiuos toliau pur-

vynais ir nakty, kada ir gyvuliams ir ponaičiui visados bus nakvynė pas pon's-kunigą?!

— Klebonas, žinoma, buvo geras, kaip jaunas, bet užtat jam Dievas davė du jaunu kunigu-vikaru; o šiuodu, aišku, labai geri žmonės ir linksmūs. Tamstai, pons-ponaiti, nėra reikalo eiti pas visus kunigus, tik pas jaunuosius sustoti, o anie viską parūpins, — tęsė žydas, savo veido muskulais ir pilkšnomis akimis duodamas ponaičiui suprasti daugiau, negu buvo pasakęs...

Važnyčia prietamsy nė nepamatė, kada ponaitis įlipo vežiman, tik pajuto švelnutį dunkstelėjimą kupron ir išgirdo ponaičio balsą, kuriame galima buvo suprasti kiek pasitenkinimo gal papirosais, o gal žydu, bet galimas daiktas, kad ir papirosais ir žydu.

— Suk arklius į kleboniją, — prabilo ponaitis: kuomet privažiuosi kiemą, sustek, o aš eisiu pasakyt jiems, kad išneštų liktarną, parodytų arkliams vietą ir tau, kalbėjo jis Laurui. Lauras-gi linksmiau mirktelėjo akimis, nors jį apėmė kaž-koks nerimastis: — Kaip-gi čia, nakties metu... klebonijon... prabaščius..., bet galvosukiams laiko nebuvo, nes arkliai jau stabterėjo prie klebonijos kiemo vartų.

Ponaitis, varteliais įėjęs kiėman, pasuko virtuvės pusėn, kur matėsi dar žiburiuojant.

Eidamas palange, jis virtuvėje nugirdo linksmaus juoko garsus, ir instinktyviai dirstelėjo langan. Kuomet prieangy pasirodė jaunutė kambarinė, jisaj vis tebesišypsojo, žiūrėdamas tiesiog mergaitei akysna.

Mandagiai, bet drąsiai, pasveikinęs, jis atsiprašė jos, kad vėlai vakare baldosi, bet pasakė turįs didelį reikalą pas kunigėlį-vikarą S., kurs gal būsiąs malonus priglausti jį vienai naktelei, nes priseisią, kaip naktybaldai, žmones gązdinti... Čia jis vėl šypterėjo taip maloniai, kad mergaitei net pas-

pringo pirmasis žodis gomury: "Prašau, prašom... tuojaus viskas bus sutvarkyta..."

Čia reikia pastebėti, kad ponaičiui jau buvo gerai pažįstami kunigai-vikarai, kurių pravardes Mentka jam išskaitliavo, pradėdamas nuo trečios eilės klebonų, gyvenusių A. bažnytkaimy ir penkių-šešių vikarų pavardes prisiminęs, kuriomis ponaitis, matomai, neperdaugiausia įdomavosi.

Įėjęs vikarijatan, ponaitis tik tiek prisiminė iš senų laikų, kad pasakius — Laudetur Jesus Christus — bet užtat kaip-gi gyvai jis derino vikaro figurą su kokia-tai kita, anuomet buvusia seminarijos klieriko figurytel..

Keliais žodžiais pasisveikinę su kunigu S., juodu užsidedę papirosus ir susėdo ties pečiūmi, kaip kad būdami seminarijoje darėdavo, jeigu kartais atsirasdavo kalbos apie ką-nors rimtesnio.

Pas kleboną nebuvo reikalo bėgti tuojaus su vizita, nes vakariene dar buvo priešaky, o, antrą vertus, vikaras perspėjo svetį, kad Magdutė jau bus pasakiusi klebonui, kad apsistojo nakvynei svečias, kunigėlio draugas.

Kuomet tariamasis ponaitis pasisakė kur bei kokiais tikslais važiuojąs; kada jis trumpais bruožais atpasakojo kunigui S. visus savo vargus, kol dasimušė lyg valdininko vietos vienoje iš Lietuvos Ministerijų, vikaras tik galva retkarčiais lingavo, kartais — nusišypsodavo, panašiai į akis žiūrėdamas. Bet, kada pasakorius kiek aptylo, kunigas, lyg iš netyčių paklausė jo, kas atsitiko su kitais jojo draugais, kurie anuomet buvo prasišalinę iš seminarijos.

Pravartu skaitytojui priminti, kad minimas čia ponaitis buvo vienas iš tų klierikų, ką buvo pasitraukę nuo subdiakonato.

Nuo išstojimo meto lyg susitikimui su buvusiais draugais-kunigais, tiesa, nedaug dar buvo praėję laiko, bet gyvenime perversmių jau daug įvyko.

Istorija tų, kurie baigė seminariją kunigais, nutrūko, kuomet jie išsiskirstė po visą Lietuvą vikarauti.

Priešingai-gi, tie visi, ką pasišalino nuo šventimų ir seminariją apleido, pradėjo sa-

vo istorijos lapus visai kitokiomis aplinkybėmis, bei kitais keliais eidami.

Kiek prisimena skaitytojas, jų buvo keturi, kurių du — baigė karo mokyklą ir išėjo frontan ginti Lietuvos teisių prieš grobonis-lenkus ir despotus-bolševikus.

Tretysis.., kaip vėliaus mums paaiškėjo, perėjęs bolševikų pusėn prieš lenkus, Vilniuje buvo užmuštas lenkų, nors kiti norėjo įkalbėti būk pats nusizudė, nematydamas galimybės išlikti gyvas kovoje ir bijodamas belaisvės-vergūvės.

Reikia su širdgela patėmyti, kad tai buvo vienas iš gabiausių draugų, kokius tik prisimena seminarijos auklėtiniai.

Nelaimingasis ankščiau priėjo kelio galą, negu jojo amžius lėmė. Ar jis buvo bolševikas-komunistas savo pasaulėžvalga, ar tik gyvenimo nepažinėjusiu karštuoliu, sunku šiandie spręsti, bet vis-gi mes manytume, kad savo pažiūromis, kaip pirmiau gyvenime, bolševiku nebuvo. Likimas vienok taip susibūrė, kad žuvo sau pačiam, visuomenei ir tėvynei.

Mes čia nebemanome nieko kaltinti, juo labiau to, ką taip greit paslydo gyvenimo kryžkelėse, bet mokyklos neaplenksime, nes jiji savo tikslo nesugebėjo tinkamai įskiepyti tuose, ką silpniau laikėsi.

Ne Dievasži kokiems patogumams išėjo anuodu karo mokyklon, ir, jeigu ne ypatingos pergyvenamųjų laikų sąlygos, vargu bau būtų sau pasirinkę kelrodžiu dievaitį Marsą.

Pravartu ir tai priminti, kad veik kiekvienam išstojančiam klierikui, pradėdant nuo kai-kurių siaurapročių pedagogų, ir baigiant kaimo davatkomis, prisegama butinai išstojimo priežastis — merga!

Žinoma, mes nė kiek neabejojame, jeigu panašių priežaščių ieškotojai vien tik mergos padalkų įsitveria, kad tokiuo būdu lengviausia išrišamas pašaukimo į kunigystę klausimas kaimiečiuose. Bet.., kuomet tokių įsikanda net kunigai, profesoriai... tai jau istorija pavirsta aiškiausio anokronizmo lizdu.

Suprantama, kodėl svietiškieji žmonės apsideva, o jeigu kurs iš dvasiškių luomo

pasitraukia svietiškių tarpan, nenorima tikėti tam, kad ex-klierikas, tik bendra visuomenime taisykle vaduodamasis, veda. Ne, turi-juk būtinau priešibzdėti kam reikia ir nereikia, jog ex-klieriko jungtuvėse yra kas-tai nepaprasto, nenormalaus (?!), nedoro, žodžiu — kuone velniško pobūdžio?! Daug panašių nuomonių esama ir liaudies tarpe ir tarp kai-kurių senųjų klebonų.

Bet, kiek liguistos tos pažiūros ir kenksmingos tam, kurs iš seminarijos pasitraukia, galima pamatyti tik tuomet, kada vienas-kitas išstojusių prieina nelaimingo galo! Tų atsitikimų mes nemanome čia kartoti, nes daug kartų visuomenė yra girdėjusi apie nusizudymus, nusinuodijimus, arba aršiausią apostaziją.

Paklausę, kodėl prie taip baisių finaių prieina ex-klierikai, daug mes galime išrodyt priežasčių, kurios paveikė netiesioginėje prasmėje, bet prisidėjo nejučiomis, akiai ir nežmoniškai persekiuodamos veik kiekvieną.

Tai yra visuomenės, ypač liaudies, nieku, nebent juodžiausiu storžėviškumu pateisinama klaida, su kuria pirmoj eilėje turėtų kovoti kunigai, aiškindami visiems ir išstojančių tėvams, kad šimtą syk didesnės pagarbos vertesnis kuris išstoja, negu gyvenime kunigo vardą ir sūtaną subiaurioja darbais.

Mes lygšiol tegalėdavome daugumoje atsitikimų pastebėti tik tiek, kad ex-klierikui buvo segiojami šie epitetai: "mergininkas", "latras", "valkata", "bedievis"!

Aišku, kad ir šuo koliojamas eina nuo žmonių tolyn, uodegą nuleidęs... Žmogus-gi, priešingai — iš melankolijos pereina į pesimizmą, o iš čia — į nihilizmą, ir... sutikus visose kryžkelėse parašus: latras, valkata, mergininkas, bedievis, jeigu nenugrimsta tuose dumbluose, tai prie pesimistiško nihilizmo prisipila taurelę nuodų — žūsta visuomenei, tėvams ir amžinatvei!

Nenorėjome ir nemanėme mes priminti tuos mūsų visuomenės trukumus, kurie įsivyravo Lietuvoje tik dėka tamsumui, bet tikimės tuo pačiu padėsią rimčiau pagalvoti tiems, kurių smegenys apkerpėjo, bei keno žmoniškumas buvo remiamas tik tuo gašlumu, kurs

iš kunigo laukė savo naudai pinigų ir pinigų. Suprantama, nelaimė tam ex-klierikui, kurs to gyvuliško troškulio giminėms nepatenkino!

Bet, mes ir vėl užsikalbėjome, grįžkime tat prie draugų, kurie taip rimtai kalbėjosi vikarijate.

Kada ponaitis užbaigė savo pasakojimus apie tų ex-klierikų laimužę, kurią mes aukščiau pakartojome, sekė eilė kunigo S., bet juodu klebonijos kambarinė tuo metu paprašė vakarieniautų.

Kunigas S., eidamas vice-šeimininko rolę klebonijoje, matomai, gerai sugyvendamas su kun. klebonu, labai maloniai ir mandagiai priėmė svetį ir valgomąjam kambary, kaip pas save-vikarijate.

Klebonas buvo senyvas žmogus, bet jo išvaizda aiškiai sakė kožnam, kad tokio amžiaus galima tik tuomet sulaukti, kuomet jaunystės metas praleistas sveikoje ir dorose atmosferoje.

Jis, žmogelis, nedaug tekalbėjo prie stalo, o gal ir visur laikėsi nuomonės — geriau patylėti, ne kad nesąmonę kalbėti, bet su svečiu ir jis rodė noro apsieiti mandagiai ir švelniai.

Vakarienės metu kalba, pirmąsyk apsilankiusiam svečiui pas nepažįstamą kleboną, buvo daugiau etikėtos pobūdžio, todėl, aišku, ilgai neužsitęsė. Nors Magdutė, klebono seserėnaitė ėjusi pareigas klebonijos šemyninkės, ir mėgino įsileist į platesnę kalbos sritį su svečiu, norėdama išgauti kur bei kokiais reikalais jis važinėjās, bet ir jai nepavyko kalbos sumegsti.

Vikaras, pasakęs klebonui labai-nakt, atsistėjo ir su juomi atsistėjo svečias.

Kuomet juodu vėl sugrįžo vikarijatan, kun. S., padavęs svečiui papirosą, užtraukė porą-trejetą dūmų, nieko nesakydamas bei rankiodamas mintis, kuriomis norėjo su buvusiu seminarijos draugu pasidalinti. Kiek lūkterėjęs, jis pradėjo.

Anksti ryta keliau. A. S. Počius

Mergaičių chorui

Anksti ryta kė-liau dure-les at-
rė-riau Ė-jau, ė-jau vande nė-lis
a-le bet ne vie-na Ė-jau ė-jau
vande nė-lis a-le bet ne viena

2) Už žalios girelės čystas ezerėlis
(Ten aš) radau brolužėlį žirgelius begirdant.

3) Pašatytėk viedrelius, paguldyk naštelius
Eikš (padėkie), sesuzėle, žirgelius girdyti.

Pr. Būdvytis Svyrunėlis.

* * *

Tu žvaigždžių dangaus įspėjai
dūmą ramiąją, slaptinę...
Tu krūtinę sužavėjai
ir pagimdei stebūklinę
dainą ilgėsių tyliųjų... —
Tu į gelmes pažiūrėjai
savo mėlynoms akims,
pažiūrėjai ir įspėjai,
ko nemiega jis naktims, —

iš akių tu jo įspėjai...

Tu įspėjai... bet ar daugel
laimės, džiaugsmo atradai?
Tu įspėjai... bet ar daugel
nešė džiaugsmo jo veidai?
Džiaugsmo, laimės neradai!...
Nors krūtinė ir ugninga,
nors širduzė ir karšta,
bet nebus, nebus laiminga!
Laimė josios užmiršta...
Paėmė dangus senai...

Šviesos Spinduliai.

Surinko ir liuosai vertė A. K. Tauragis.

Kiekvieno Atsakomybė.

Jei griebsi karda ir ištraukęs perskro-
si juomi žmogų, valdžia už tai neatsakys.
Dievas tau tą užrašys.

Atsilsėjimas.

Apart miego, lengvas, smagus ir įvairus
mankštinimos daugiau suteikia nuvargu-
siam protui atilsio, ne kaip kas kitas.

Metalas nevartomas rūdija; nemankšti-
namas kūnas sunegalėja.

Atsiminimai.

Kuomet nustoju rūpintis darbu ir tyli
naktis užaina, mėgiu praeity klaidinėti ir
maloniose svajonėse paskęsti.

Kuomet sėdžiu prie savo stalelio ir ma-
stau, mano mintys toli skrajoja. Už toly-
mų kalnų jos klaidinėja ligi nesilsi namie
tarpe mylimųjų.

Jos sužadina šventą jausmą, kurį jau-
triu rūpesčiu auklėju. Nejučiomis širdin a-
teina saldus atsiminimai, kuomet svajonėmis
ten bodėju.

Kaip apsipila mano širdis džiaugsmu,
kuomet ji mylimųjų draugų tarpe beplaka;
ir taip ilgai būva liuosa mano siela, kol min-
tis teikia tą meilų paveikslą.

Susirinkimuose Atsiminimai.

Malonų praeities atsiminimai, senų lai-
kų draugijos pasiliks ligi žiauri gyvenimo
kova ant šios žemės pasibaigs. Iš miego,
kuris naikinimą reiškia, bus čia ši vakarą
sužadinti ir spindės kaip dienose, kurios se-
nai prabėgo.

Būdas.

Žmogaus būdas, reiškia jo skonį ir
įgimtus jo palinkimus, aplamai imant, ku-
rie nusprendžia jo mintis, geismus, veiks-
mus, ir jo pasiūlgimo kelią veikiančiuose gy-
venimo dalykuose.

Kun. S. M. Giraud, M. S.

Gyvenimas.

Išmintis mums sako, jog gyvenimas yra
it laivas, kuris per besiritančias vilnis
plaukdamas nepalieka užpakalyje jokios žy-
mės.

Sesuo Thérèse de Jesus.

Laikas.

Laikas — tai laivas; jis nėra tavo gy-
venimo vieta!

Malonu drąsiam žmogui vardan tėvy-
nės bekovoiant mirti pirmose eilėse.

Tyrtasus.

Sliekas ir Lydeka.

Sliekui ištiko nelaimė: papuolė į žvejo
rankas. Žvejys-gi užnērė jį gyvą ant meš-
keries kabliuko ir įleido vandenin, kad jo pa-
gelba sugavus bent keletą žuvų.

Vargšas sliekas, kabodamas ant kabliu-
ko ir raitydamasis vandeny, visaip mąstė
ir mintijo apie pasiliuosavimą.

Tuo tarpu prisiartino prie jo lydeka ir
susigriaudeno nelaimingo slieko likimu; ap-
gailestavo ir tarė:

— Mielas vargšė, pasiskubinau su pagel-
ba, nes negalėjau ilgiau žiūrėti į tavo ne-
laimę. Tik daryk, ką tau paliepsiu ir būk
ramus, o paliuosuosiu tave nuo žvejo meške-
ries spąstų. Be to-gi nieko daryk ir vi-
sai nesijudink, nes lengvas pasijudinimas
gali viską sugadinti. Aš pats ir-gi patap-
čiau auka. Tuomet abudu žūtuva. Tad-gi,
ramiai užsilaikyk.

Ir pradėjo lydeka atsargiai gnaibyti ir
kramtinėti slieką dalimis, ligi nieko iš jo
nebeliko. Tuomet skubiai prasišalinęs tarė:

— Gerai padariau, kad laiku pribuvau
su pagelba.

* * *

Ir žmonių reikaluose kiek tai randasi
panašių geradarių.

A. Matutis.

A. Vaičiūnas.

Ant Ežero Kranto.

Giliai įmigę žmonės sapnuoja laiminges-
nį, švelnesnį, malonesnį rytojų. Nė jokio oro
virpėjimo: tylą. Snaudžia ažuolynas ant
ežero kranto ir mąsto, o medžių lapai, po
dienos kaitros, kvėpuoja gaivindamiesi rasa.
Ežeras, žolėmis apaugusiais krantais ramiai
glūdi; tik retkarčiais žuvytė iššokdama ant
vandens paviršiaus sujudina vandenį ir da-
ro kelias apvalias bangeles...

Atėjo vidunakčio laikas. Toli, sename
bokšte, laikrodžio muša dvyliktą valandą.

Tylu, slaptina, nejauku.

Iš ežero dugno keliasi senas kanklinin-
kas, šimtmečius miegojęs, su juo kartu ir
vaidelytės.

Čia, kur dabar ežeras, kit-kart buvo
šventykla dievaičio Perkūno, bet kada sve-
timos rankos pradėjo draskyti amžinąją
ugnį, šią šventyklą dievai paslėpė vandens
iščiuje, kad žmonės jo nesubiaurotų, nesu-
terštų.

Vanduo pridengė Aukurą, kanklininką
ir vaidelytes.

Išėjęs iš gelmės ežero senis kanklinin-
kas, pasiekė krantą ir vaidelyčių apsuptytas,
tyliai, tyliai užgavo savo kankles:

— Praamži Perkūne,
Mes garbinam tave,
Mes tave godojam
Praamži Perkūne.

Vaidelytės:

— Šventas Dieve, globėjau lietuvių tautos
Įdieg į ainių širdis prabočių dvasią!

Vaidelytėms nutilus, aidas nuskrydo to-
li, per žalius miškus, aukščiausius kalnus,
per visą Lietuvą.

Kanklininkas:

— Pribudinkie dvasią,
Išaukštinkie drąsą,
Apsaugok Lietuvą,
Neduok jai vergauti!

Vaidelytės:

— Išblaškykie sapnus,

Sudrebinkie žemę,
Kurie-gi aptemę,
Tiems būkie bausis!..

Kanklininkas:

— Per amžius tėvynė laisva, liuosa buvo,
Kaip priešai užėjo, laimėjo ar žuvo!
Vergaut, nevergavo, to vardo bijojo,
Tai laisvę turėjo, vargų nežinojo!

Vaidelytės:

— Šventas globėjau Lietuvos,
Šventas garbinamas šios tautos,
O didis Perkūne,
Vėl tegul taip būna:
Gražink Jai senovę,
Liuosybę ir šlovę!..

Kanklininkas:

Dainavo ir meldės, dievų daug turėjo:
Kas ėjo pavergti — visus nugalėjo!..
Drebėjo Jos priešai, net vardo bijojo!..
Miškai priešui kelią tėvynėn užstojo!..

Vaidelytės:

Šventas tvirtybių dievaiti Perkūne!
Vergijos pančiais sukaustytus savo vai-
Liuosuok ir duok galės, [kus
Kad apsigintų nuo priešų saualės.

Vaidila atsistojo, nubraukęs nuo kaktos
prakaitą rimtu veidu žengė ežeran vaidely-
čių lydimas, tada pasikėlė didelė audra, su-
žaubavo kryžiumi ir trenksmas perkūno pri-
kėlė ankstybąjį rytmetį Lietuvą.

Vos pradedant aušti, ant ežero kranto
užžėlusiais takais pradėjo rinkties minios ir
giedojo:

Penkis šimtmečius vergavom,
Savo priešus mes penėjom!
Kai jie lėbavo, puotavo,
Mes verkšlenom ir žiūrėjom...
— Gana to jungo — ei, greičiau!
Ir į grandinę kuoarčiau!
Jug mūsų minios, milijonai,
Prasmegkit kraugeriai, šėtonai!
Ei, į kovą

Šventą kovą,

Tarkim garsiai,

Žengkim narsiai!..

— Rankas suspauskime iš vieno,

Brolis broli gelbēt eina!..

Ar laimēsime ar žūsim,

Traukiam vieną tiktai dainą:

— Gana to jungo (kaip aukščiaus).

Mūs krūtinē neatšalo;

Iš bakūzės samanotos

Minios žengia į šį būrį;

Senas jaunas, augalotas...

— Gana to jungo (kaip aukščiau).

Vanduo sujudo, sugaudē miškas, dangus apsiniaukē: tik Rytai nušvito. Iš ežero dugno pasigirdo varpo balsas ir dainos aidas:

— Garbē dievams,

Geriems piktiems;

Duokit drąsos,

Žmoneliams tiems!..

Perkūnas taip trenkē kaip niekuomet. Paskui visa nutilo, dangus prasiblaivē ir Lietuva tyliai, lengvai pradėjo artintis į angą gyvenimo naujo.

Lietuvos Laisvės Paskola.

PAREMKITE SAVO OBALSIUS.

Nei viena Amerikos Lietuvių organizacija, nė draugija negali savo obalsiu prilygti Lietuvos Vyčių obalsiui "Gyvenam Tautai ir Bažnyčiai". Reiškia, Lietuvos Vyčių organizacijai rūpi mūsų pačių, kaip tautos, likimas ir kad mūsų tėvynē paliktų tuomi, kuomi dabar yra — Laisva ir Nepriklausoma Respublika.

Ligšiol, paraginus Tautos vadams, Vyčiai pirmieji atsiliepdavo ir stodavo į pagelbą savo tėvynei-Lietuvai. Štai, šiomis dienomis skelbiama vajuš davaryti LIETUVOS LAISVĖS PASKOLĄ ligi DVIEJŲ MILIONŲ DOLERIŲ. Reikalas skubus ir didelės svarbos. Atidėlioti negalima. Reikia petis petin stoti visiems darban!

Jei kitos organizacijos negali prilygti

Vyčių obalsiui, tad lai niekas neprilygsta ir Vyčių darbams, pasišventimui del numylėtos tėvynės-Lietuvos! Lai darbai vainikuoja kilnųjį Vyčių obalsį. Lai nesiranda jų organizacijos nario-rės, neparėmusio savo gražaus obalsio didžiausiu ir svarbiausiu argumentu — LIETUVOS LAISVĖS PASKOLOS BONU! Neabejojame, kad Vyčiai skolino ir skolins Lietuvos Respublikai. Svarbu yra ir tas, kad visi prisidėtume darbu, agitacija už Lietuvos Laisvės Paskolą. Savo obalsius paremdami darbai, padėkite Lietuvos liaudžiai ir jos narsiajai kariuomenei išlaikyti Laisvės kvotimus! LIETUVA LAISVA DABAR, AR NIEKADOS!

Visų lietuvių, ypač Vyčių, užduotim turėtų būti — stovėti priešakyje viso to judėjimo. Juk tėvynē-Lietuva buvo ir yra pavojuje. Dar priešas "panie" kruvinais savo nagais yra įsikibęs į mūsų tėvynės širdį, Lietuvos Respublikos sostinę — Vilnių. To negana, jie grumoja pačiai Lietuvos Nepriklausomybei; žada veržtis Lietuvos gilumon. Lietuvos žemėj dar žvanga ginklai, mirtina kova eina už LAISVĖ! Tad, remkime tuos kovotojus! Pirkime Lietuvos Laisvės Paskolos Bonų: Už laisvę Lietuvos jaunuoliai atiduoda savo gyvybes! Mes, išeiiviai, paremkime juos, skolinkime savo dolerius Lietuvai, užsirašydami LAISVĖS PASKOLOS BONŲ!

L. P.

Pr. Genys.

Į Darbą.

Į darbą, jaunime! Mus šaukia tėvynē, Katrie dar tebmiegate, jau laikas pabust. Į darbą broli, nebūk nusimines, Šalis mūs laisva jau, labiau reik sukrušt. Į darbą jaunime! Jau šviečia saulelė Tėvynėj pavasar's, nuėjo ledai; Gyvai uždainuokime laisvės dainele, Į darbą, į darbą, mus šaukia vadai.

- Jaunamečių Skyrius -

Gražus Pavyzdys.

Paupių Elžytė buvo dora mergaitė, nes iš mažens gražiai ją tėveliai augino. Draugavo su pažįstamomis mergaitėmis ir visur gražiai, pavyzdingai užsilaikydavo. Ilgainiui motina patėmijo, kad prie Elžytės ir jos draugių prisidėjo nepažįstama mergaitė, kurios drabužiai ir visa viršutinė išvaizda buvo pritaikinti prie naujausios mados: plaukai sušukuoti taip, kad galva atrodė lig pusė puodo su ilgomis ausimis; veidas raudonu dažu nudažytas, nosis miltuota, antakiai suodžiomis, ne suodžiomis ištrinti; sijonėlis, lig koks maišelis, užmautas aukščiau kelių; vienu žodžiu, atrodė tikras modelis (pavyzdys) vėliausios mados.

Vieną šeštadienį Elžytė parėjo namo vėlai vakare. Niekuomet ji taip vėlai nepareidavo, todėl įdomu buvo motinai žinoti, kur ji taip ilgai užtruko.

— Elžyte, pirmą sykį taip vėlai parėjai namo. Pasakyk man, kur buvai? — paklausė jos motina.

— Niekur, mama, — atsakė Elžytė. Buvau pas drauges. Vakare atėjo Mery Johnson (Mariūtė Joniutė) ir visos išėjome pasivaikščioti. Eidamos sutikom tris Marės pažįstamus vaikus, kurie visas mus nusiųdė į krutamųjų paveikslų teatrą, paskui buvome sode (parke).

Motina suprato, kad toji Mery Johnson, tai aukščiau aprašyta baidyklėlė, pradėjus draugauti su Elžyte ir jos draugėmis.

Ant rytojaus buvo Elžytės varduvės. Vakare suėjo visos jos draugės ir kiekviena atnešė dovanų. Tą dieną motina Elžytei nupirko auksinį retėžėlį su ignosėliu Šv. Panelės Marijos Nekaltai Pradėtos.

Per vakarienę motina atnešė labai gražią pintinėle pilną skanių vaisių ir duoda ma Elžytei tarė:

— Dūkrelė, apart dovanos, kurią pirmą gavai nuo manęs, nupirkau tau kaip dovaną ir šią gražią pintinėle su skaniais vaisiais.

Su dideliu džiaugsmu priėmė Elžytė motinos dovaną ir pabučiavus ranką pradėjo grožėtis nepaprasta pintinėle. Pažiūrėjus vidun pamatė, kad su sveikaisiais vaisiais įdėtas ir pradėjęs gesti orandis.

— Mamytė, žiūrėk, tarpe sveikųjų vaisių yra vienas pradėjęs gesti orandis. Reikia jis išmesti, tarė Elžytė.

— Delko, atsakė motina. Tas orandis turi tiktai mažą dėmę, kuri greitai išnyks ir nepakenks sveikiems vaisiams. Idant persitikrinus, kad taip bus, aš paimsiu tą pintinėle, padėsiu ją saugion vieton ir kitą sekmadienį pamatysi, kad dėmė to orandžio nepakenkė sveikiems vaisiams.

Elžytė sutiko ir padavė motinai pintinėle.

Kitą sekmadienį Elžytė atsivedė visas savo drauges. Mat, tuos skaniuosius vaisius ji norėjo su draugėmis suvalgyti.

Motina atnešė pintinėle ir kas!.. Visi vaisiai buvo sugedę, supuvę. Pamačius tai Elžytė nuliūdo ir tarė motinai.

— Ar aš neteisybę sakiau, kad reikia išmesti iš pintinėlės pradėjęs gesti orandis. Jei būtum, mama, manęs paklausius, vaisiai būtų sveiki.

— Tavo teisybė, dūkrelė, — atsakė motina. Reikėjo iš anksto žinoti, kad vienas pradėjęs gesti orandis užkrės sveikus vaisius ir tie suges, supus. Mergaitės, — tęsė toliaus motina — tai gyvas pavyzdys ir gerai jį įsidėmėkit. Kaip vienas, pradėjęs gesti orandis užkrėtė sveikus vaisius, nuo ko jie sugedo, supuvo, taip viena, pradėjus eiti blogais keliais, draugė gali išvesti visas jus iš doros kelio. Žinodama, kad prie jūsų prisidėjo viena mergaitė, kuri netik pati su

vaikėzais vaikšto ligi vėlai nakčiai po sodus ir gatves, bet ir jus sykį jau buvo išsivedus, aš tyčiomis tą padariau ir norėjau parodyti, kad jūs, būdamas skaisčios ir doros mergaitės, nesidėtumėte su tokiomis, kurios, matyt, jau pradėjusios eiti sugedimo keliu.

Visos mergaitės pabučiavo Elžytės motinai ranką ir dėkojo už gražų pavyzdį. Nuo to laiko nė Elžytė, nė jos draugės nesidėjo draugijon su kuoduota, trumpasijone, balta nose ir dažytu veidu baidykle — naujos mados modeliu.

Knizlaukių Ignulis.

—○—
Jonas Steponaitis.

Kol dar Jaunas.

2-jų veiksmų perstatymėlis, pašvėstas jaunamėčiams Vyčiams.

—x—

(Pabaiga).

AKTAS II.

(Trys mėnesiai vėliaus. Scena ta pati. Palūbis sėdi už stalo ir skaito laikraštį. Aliūtė prie piano varto gaidas).

Scena I.

Palūbis. Tai ką, jau trečias mėnuo, kaip kore dainuoji, o nė sykio da man nepadaivai. O aš taip myliu lietuviškas dainas. Ar-gi išmokino nors kiek jus Jonas?

Aliūtė. O, taip tėveli; mes gerai jau dainuojame. O, kad tėvelis išgirstum.

Palūbis. A, tai reiškia, kad galite jau dainuoti?

Aliūtė. Taip, tėvuk. Jonas sakė, jei ir toliaus taip seksis, tai neužilgo surengsim koncertą.

Palūbis. Gerai, dūkrelė, gerai. Klausykite Jono, mokinkitės. Aš mylėsiu visas jus ir dovanų nupirksiu.

Aliūtė. Taip, visos mes jo klausome. Man-gi daugiausia vienai reikia dainuoti. Jonas sakė, kad mano balsas geras, reiškia aš būsiu solistė (Pasididžiuoja).

Palūbis. O, ar daug kore dainininkų?

Aliūtė. Daug. Beveik visi, kurie priklauso prie mažųjų Vyčių kuopos. Mes, jau-

nieji, pralenksim jau ir didžiuosius, mes turim korą ir daug narių.

Palūbis. Reikės ir man kada ateiti pasiklausyti jūsų dainų. Bet, ar tu, dūkrelė, moki jau solo dainuoti?

Aliūtė. Moku vieną dainą — “Sudiev Lietuva”.

Palūbis. Padainuok, vaikeli, ją man. Tai mano daina. Vaziuodamas iš Lietuvos ją dainavau (Susimąsto).

Aliūtė. (prieina prie Palūbio). Kodel tėvelis, kada tik pradedi kalbėti apie Lietuvą, tuojau ir susimąstai. Būk linksmas. Duos Dievas, kad sugrįši Lietuvon. Aš ir-gi norėčiau pamatyti tą kraštą, kuriame, kaip pasakoji, taip gera, linksmas, smagu gyventi. Aš nors nemačiau Lietuvos, bet man patinka jos vardas ir dainos.

Palūbis. (Glamonėdamas). Matau, dūkrelė, kad tu nenori būti kitokia, kaip tik-tai lietuvaite, myli tėvų šalelę. Padainuok man tą dainą, kurią Jonas išmokino.

Aliūtė. Gerai, tėveli. (Sėda prie piano ir dainuoja “Sudiev Lietuva”).

Palūbis (pabaigus Aliūtei dainuoti). Graži daina, bet gražus ir tavo balsas.

Aliūtė. Negirk, tėveli, nes da nemoku gerai. (Pauza). Bet kur-gi mūs Jonas, kad taip ilgai nepareina?

Palūbis. Pareis. Šiandie jis sukviestė senesnius, kad sutvėrus kokią naudingą organizaciją.

SCENA II.

(*Tie patys ir Jonas.*)

Jonas (įeidamas). Gerą dieną dėdė.

Palūbis. Gerą dieną. Ką gero parnešei iš susirinkimo?

Jonas. Nieko gero, dėdė. Buvo neva susirinkimas, kur susirinko apie 20 žmonių. Bet ką ten, žmogus, padarysi. Vienas kalba, kad tai gal koks išnaudojimas, kitas kit-ką. Taip ir išsiskirstėm.

Palūbis. Mielas. Be pradziós nėra nė pabaigos. O pradžia visuomet sunki. Bet sykį taką pramynėi, jis neišnyks. Reikia darbuotis nepaisant kas ką kalbą.

Jonas. Veiksiu, dėdė, ir toliaus. Kaip jaunimas, taip ir suaugę neturi rūdyti.

Aliūtė (glausdamos prie Jono). Jonai, visi mes tave mylim.

Palūbis. Būk ištvermingas, Jonai. Aš džiaugiuosi tavimi. (Girdisi durų barškini-mas).

Scena III.

Aliūtė (atidaro duris. Įeina dvi mergai-ti ir bernaitis). Gerą dieną!

Bernaitis. Gerą dieną (lenkiasi Jonui, paskui Palūbiui).

Jonas (imdamas bernaičiui už rankos). Kodel nesakai "Hello".

Bernaitis. Aš sakiau ir tamsta atsakėte.

Jonas (juokdamas). Tu sakei lietuviš-kai, ne angliškai.

Bernaitis. Aš lietuvis, ne anglas.

Jonas. O gatvėje, susitikęs savo drau-gus kaip prakalbi?

Bernaitis. Gatvėje susitikęs pažįstamą svetimtautį prakalbu į jį angliškai, o suėjęs lietuvių — lietuviškai. Bet aš draugauju tik-tai su lietuviais. Prisirašęs prie jaunųjų Vyčių kitaip ir nekalbu, kaip tik lietuviškai.

Palūbis. Ar ir tu priklausai prie koro?

Bernaitis. Taip, tamsta.

Palūbis (juokdamas). O koku balsu dainuojai?

Bernaitis. Tenoru (Jonas ir Palūbis nu-sijuokia).

Jonas (į mergaites). Sveikos mergaitės. Gal turite ką naujo pasakyti?

Mergaitės. Mes norėtume pasimokinti dainuoti, nes taip gerai sekasi.

Jonas. Gerai, galima. (Žiūrėdamas į Pa-lūbį). Tik kas-žin ką sakys dėdė, kaip pra-dėsime užti.

Palūbis. Dainuokite, dainuokite, mano vaikučiai!

Jonas. Na, tai gerai. Galime paprakti-kuoti. Juk už dviejų savaičių ruošiamės prie koncerto.

Palūbis (mergaitėms). Ar girdėjote? Už dviejų savaičių išeisite prieš publiką.

Mergaitės. Labai laukiame tos dienos.

Jonas. Na, tai stokite čia prie piano. Mes turime parodyti dėdei Palūbiui, ką mo-kame. Padainuosime tą dainą, kurią vė-

liausia išmokom. Bet ką-gi, juk neturime čia nė tenorų, nė drūtbalsių.

Bernaitis. Aš tenoras (Palūbis ir Jo-nas nusijuokia).

Jonas. Taigi bandysime. Aš imsiu drūtbalsį (bernaičiui). Tu tik vienas teno-ras, taigi šauk. (Sėda prie piano ir paduo-da balsus). Prašau. Na, viens, du, trys...

Palūbis. (Pabaigus dainuoti). Gražiai dainuojate. (Prieina prie Jono ir visus apka-bina). Dirbkit, trūskit, mano vaikučiai, kol dar jauni. Kada senatvė palytės, kad maty-tumėt dirvą išartą, išdirbtą, kurioje bujotų ir žydėtų jaunoji karta.

(Uždanga).

Vaidintojai gali pasirinkti dainas, ko-kias geriausia moka dainuoti.

J. S.

— x —

ATSAKAI,

į mįslės, išspausdintas "Vyčio" 12 nu-mery: 8) varpas, 9) lova, 10) slenkstis, 11) raktas.

— x —

MĮSLĖS.

12) Mįslių tėvas klane guli. 13) Du ratu pagiryje stovi. 14) Pilna triobelė baltų viš-telių. 15) Šakės dvinagės, ant tų šakių avi-lys, ant to avilio kamuolys, ant to kamuolio giria; toje girioje kurtai kiškius gaudo.

— x —

GALVOSUKIS.

Ėjo žmogus. Jis vedėsi vilką, ožką ir nešėsi kopūsto galvą. Beeidamas priėjo u-pelį, per kurį buvo pertiestas siauras liep-tas. Kadangi viską sykių negalėjo perkelti, tai kiekvieną daiktą turėjo kelti skyrium. Bet kaip? Jei pirmiausia kels vilką — ožka suės kopūstą; jei paimtų kopūstą — vilkas suėstų ožką. Pagaliaus, jei paimtų vesti ožką, tiesa, vilkas kopūsto neėstų, bet per-kėlus kiton pusėn ožką ir sugrįžus ką reik-tų kelti pas ją, nes, kaip žinome, negalima nė vilko, nė kopūsto.

Taigi, kaip žmogus perkėlė per lieptą
tuos tris daiktus?

Ispėjusių šią šaradą jaunamečių Vyčių
vardai ir pavardės bus paskelbti "Jauname-
čių Skyriuje".

— o —

Pr. Genys.

Svetur.

Čia nėra to, ko širdis trokšta,
Ramumo nėra čia saldaus,
Čia viskas it malūnas šniokščia,
Čia nėra draugo malonaus.

Vien vargas — nēr laimužei kelio
Erškėčiai puošia takelius.
Sielai kankynė. Nė paukštelio,
Kad taip čiulbėtų daineles.

Nė miško užėsio slaptingo,
Nė ryto gailiosios rasos,
Nė žodžio nuoširdaus, draugingo,
Nė mūsų sesučių šypsenos.

Toli tas kraštas, kur tėvynė,
Kur motė supė mus mažus,
Kur zinomi laukai, gimtinė,
Kur dangus mėlynas, gražus.

Širdis nerimsta čia kasdieną,
Linksmybės ji nerand' tokios
Kaip, būdavo, kad grėbi šieną
Būryje kvepiančios' lankos'.

Tenai bakūžės niūkso pilkos,
Darželiai dideli, maži,
Tenai dieneelės taip neilgos,
Tenai gamtužė taip graži.

Kasdieną darbščiosios sesutės
Apžiūri savo rūteles,
O rūpestingoji motutė
Staklėse audžia drobeles.

Toli tėvynė mano miela
Apie tave kasdien mąstau,
Ramiau tik tuomet būva sielai
Kai mintimis tave lankau.

Kun. Ig. Zimblys, klebonas Šv. Jurgio parapijos,
Philadelphia, Pa.

Valio.

*(Šitos eilutės parašytos pa-
gerbimui gerb. kun. Ig. Zim-
blio ir tų, kurie savo plyto-
mis-skatikais prisidėjo prie
pastatymo naujos bažnyčios
ir mokyklos šv. Jurgio para-
pijoj, Philadelphia, Pa.)*

Troškimas mūsų išsipildė:
Nauja bažnyčia įkurta!
(Tas širdis mūs dziaugsmu pripildė)
Drauge su ja ir mokykla!
Valio! už tai, darbštus klebone,
Valio! Tau, kunige Zimbly!
Štai Tau nuo mūs padėkos donė,
Nes mums darbuojies', kiek gali.
Štai teikiam liaurų Tau vainiką
Už didžius darbus nuveiktus!
Veiki uoliai — nematom dyką,
Tad ir vainikas nenudžius!
Dabar visų jau mūs vaikučiai
Mokės lietuviškai skaityt
Ir melsis mūs kalboj, — mažučiai, —
Išmoks lietuviškai rašyt.
Jau jie daugiau nevirs į lenkus,
Į jenkes, vokiečius, airius,
Kurie nūnai mokyklon lankos,
Jie puoš mūs tautą — lietuvius.
Valio ir tiems, kurie aukavo
Plytelių šiems įsteigt namam!
Viename garbins Dievą savo,
Kitame mokslą teiks vaikam!

Kazys V.

PRANO AUKA.

(Pabaiga).

Grįžkime dabar prie Prano, kuris eidamas kariškio pareigas, tikisi neužilgo sugrįžti savo tėviškėn, kad paguodus senus tėvelius ir susiziedojus su mylima Aliūte. Užpuolus lenkams lietuvius, vėl prisiėjo mūsų karžygiams statyti krūtines, kad ir šie, paragavę lietuvio vaišių, nešdintųsi iš Lietuvos.

Ir taip, kovos lauke, tarpe kitų Lietuvos sūnų, randame ir Praną. Šiuo syk jis užima vadaujamą lietuvių kariuomenės būrui karininko vietą. Ant jo krūtinės mato si garbės kryžius — Lietuvos prezidento dovaną už didelę jo narsą.

Narsūs Lietuvos jaunuoliai drąsiai žengė pirmyn vyti lauk neprašytus svečius, kurie savo kruvinais batais, kaip ir jų darbai, mynė bočių krauju aplaistytą žemele.

Prasideda kova. Baubia, griauja kanoelės, trinksi šautuvai, žvanga kardai. Pervertomis širdimis Lietuvos karžygiai glaudžiasi prie numylėtos žemės, kad joj amžinai galėtų ilsėtis. Šen ir ten girdėti vaitojimai sužeistųjų. Priešo pusėj žymiai didesnės aukos. Guldo jie galvas, bet už ką? Neapykanta prieš Lietuvą slopina jų dvasią; abejojimas užviešpatauja vaidentuvę; blanksta pasitikėjimas laimėti kovą ir jie skubiai leidžiasi bėgti. Vieni paliesti kulų griūva ant žemės, kiti patenka nelaisvėn, o dalis vargais negalais pasprunka ir praneša saviesiems, jog ne visi lietuviai nori lenkų "kultūros". Lūžus lenkų jėgoms, Pranas, paėmęs dalį kariuomenės skubiai už-eina iš kitos pusės ir apsupa lenkų stovyklą, kur jų karininkas, grąšindamas mirtimi stengiasi išniekinti Aliūtę. Apsidirbę su žvalgyba, skubiai laužiasi vidun. Išlaužus duris, žaibo greitumu Pranas puola vidun. Kuomet lenko durtuvas perveria Praną, jis, nors perdurtas, vienok spėja iššauti ir čia pat pakloja gašlųjį lenką. Ilgai netverdamas virsta Pranas, kaip ažuolas, ant Tėvynės aukuro.

Surinkusi jėgas Aliūtė puola prie mirš-

tančio Prano, kad padėkojus jam už išgelbėjimą iš priešo nagų. Apglėbus rankomis, pakelia jo galvą ir pažinus savo mylimą gailiai, pro verksmus sušunka:

—Pranuk! Pranuk! mano brangus Pranuk!

Pamažu atvėręs akis Pranas pažino Aliūtės veidą ir sunkiai atsidadamas ištarė šiuos paskutinius žodžius:

— Aliūtė, tau... širdij... auk...o...ju.

Lietuvos bonas — geriausias pilietybės paliūdidijimas.

—x—

Jeigu bijome skolinti savo valstybei, nesisakykime, kad laisvę mylim, ar laisvi esam.

—x—

Lenkų ponai nori lietuvių žemėmis savo klopus apdovanoti. Nesulaukimas jų! Pirkime bonų!

—x—

Kurie dabar neperka bonų, po metų, kitų neturės kur akių iš gėdos dėti.

—x—

Bonų priešininkams tinkamiausias vardas — dvasios vergai.

—x—

Jei norime įvartyti paliokams galvos skaudėjimą ir vidurių suirimą, — išpirkime bonus.

—x—

Lietuvos bonai — Želigovskiams galas.

—x—

Kas nenori pirkti bono — nori būti lenkų bernas.

—x—

Berneli dobilėli, ar tu myli Lietuvą? Greičiau pirk boną. Tada žinosime, kad myli.

—x—

Lietuvaitės! Netekėkit už vaikinų, kurie neperka bonų. Jie Lietuvos nemyli. Nemylės ir jūsų.

= Iš Centro Raštinės. =

Svarbūs Pranešimai.

Centro Valdyba ir Seimo išrinktoji spaustuvės pirkimo komisija tuoj po Seimo ėmės darbo ir dėjo pastangų įvykinti nutarimą — steigti nuosavą spaustuve

Po ilgų tyrinėjimų, rimtų svarstymų, nutarta pirkti "Žemaitis Printing House". Šioj spaustuvėj jau treči metai spaudiname "Vyti".

Duodant spaudon šį "Vyčio" num. baigiame daryti pirkimo popieras. Sekantis "Vyčio" num. išeis iš savos spaustuvės.

Iėjus, savon spaustuvėn nemanykime, kad darbas, apie kurį per ketverius metus kalbėjome-svarstėme, jau užbaigtas. Dabar visi turime dirbti — atlikti savo užduotis — suskolinti \$10,000.00. Būtinai reikia, kad rugsėjo pradžioj suskolintume nors \$5,000.00.

Visiems reikia rūpintis, kad sava spaustuve neštų pelno, kad po metų, kitų būtų sugrąžinta visa paskola. Savininkai šios spaustuvės, Žemaitis ir Pajauskas, per daug metų darė pelną. Jei privatiniai spaustuvininkai vertėsi spaustuve, tai Lietuvos Vyčių organizacija, turėdama už savęs skaitlingą armiją, turės geresnes pasekmes. Lai visos Vyčių kuopos ir pavieniai nariai spaudos darbus duoda savai spaustuvei, mūsų įstaiga versis kaip niekeno kito.

Naujas "Vyčio" Adresas.

Lietuvos Vyčių Organizacijos, "Vyčio" redakcijos ir administracijos visais reikalais reikia kreiptis nauju adresu:

"VYTIS"

4736 So. Wood St., Chicago, Ill.

Tai adresas savos "Vyčio" spaustuvės.

Lietuvos Vyčių Kalendorėlis.

Sulyg VIII-jo ir IX-jo Seimo nutarimų išleisti dviem metam kišeninį kalendorėlį, šiuomi pranešame, kad kalendorėlis jau ruošiamas spaudon. Kalendorėlio formatas bus 4¼ colių ilgio ir 2½ pločio. Bus tvirtuose apdaruose.

Centro Valdybos nutarimu, kalendorin

dėsime švarių skelbimų. Žemiaus paduodame skelbimų kainas:

Visas puslapis	\$35.00
Pusė puslapio	19.00
Ketvirtadalis puslapio	10.00
Aštuntadalis puslapio	6.00
Viena 16 dalis puslapio	4.00

Vyčiai, pasistengkite kuodaugiausiai gauti skelbimų. Visi skelbimai reikia prišūsti ligi spalio 1 d. Vėliaus nebus priimami.

Vincas Rūkštalis,

Liet. Vyčių Centro Rašt.

4736 So. Wood St., Chicago, Ill.

PAJAMOS BIRŽELIO MĖN.

11 kp. Homestead, Pa.	\$42.00
25 kp. Cleveland, Ohio	22.00
14 kp. Cicero, Ill.	14.00
52 kp. Elizabeth, N. J.	29.50
16 kp. Chicago, Ill.	19.25
48 kp. Springfield, Ill.	4.50
35 žp. Chicago, Ill.	4.50
K. V. Bičiusas	5.00
Z. Mastauskaitė ("V." kompl.)	5.85
47 kp. Waugegan, Ill. (Konst.)	2.50
A. V. Pateckis ("V." kompl.)	3.50
55 kp. Indiana Harbor, Ind. (klišė)	5.00
M. Puškienė (knygos)	1.20
Baltic State Development Corp (skelb.)	10.00
J. Geryba	3.00
L. Tirūnaitė	5.00
K. Venskus	2.25
V. Rutkauskas (skelb.)	1.00
P. M. Juras (ženklelis)	1.00
J. Simanavičius	1.00
J. Ramanauskas ("V." pren.)	3.00
J. P. Varakus50
K. Jonaitis (knygos)	2.00
P. P. Baltutis (pav. "V." num.)	1.20
35 kp. Chicago, Ill.	3.00
8 kp. Chicago, Ill. (lapai)25
40 kp. E. St. Louis, Ill.	21.00
5 kp. Chicago, Ill. (ženkl.)	10.00
4 kp. Chicago, Ill.	8.00
102 kp. Detroit, Mich.	3.00
102 kp. Detroit, Mich.	1.60
36 kp. Chicago, Ill.	41.75
38 kp. Kenosha, Wis.	34.50
V. Bagdonas (klišė)	3.00
K. Kuprienė	1.00
Pr. M. Juras	1.00
J. J. Liūdvinaitis	1.00
O. Palubinskiūtė	3.00
V. A. Greičius (knygos)	2.00
J. B. Aglinskas (skelb.)	47.60

10 kp. Athol, Mass.	31.75
Kun. Abromaitis	1.10
80 kp. St. Louis, Mo.	3.00
Stančiauskas	1.50
33 kp. Montreal, Canada	2.00
27 kp. Norwood, Mass.	11.75
97 kp. Akron, Ohio	24.00
Nuo Liet. Vyčių Chicagos Apskr. "Vyčio" bendradarbiams	35.00
Iš asmenų surinkta	25.00
Viso birželio mėn.	\$577.55

Liepos mėn.

85 kp. Westville, Ill.	32.00
P. Baltutis (skelb.)	8.00
Dr. A. L. Graičūnas	2.00

Uršulė Mikučionytė	1.50
16 kp. Chicago, Ill.	28.50
24 kp. Chicago, Ill.	84.75
Viso birželio mėn.	\$156.75

Aukos.

Liepos 1 d. L. Vyčių 78 kp. iš Lawrence, Mas. "Vyčio" spaustuvei prisiuntė aukų \$100.00

Pastaba: Birželio mėnesio ir liepos 12 d. pajamų suma buvo priskaityta IX-tojo Seimo raportuose. Dabar tik aiškumo dėlei pažymime organe kas ir kiek buvo mokėję.

Po Seimo pajamų ir išmokėjimų atskaita bus sekantiame "Vyčio" num.

Vincas Rūkštalis.

Kas Jaunimo Veikiama.

DETROIT, MICH.

Iš L. Vyčių 102 kuopos darbuotės.

Sakoma, darbuokis, kiek gali, bet nepamiršk ir savęs.

Mūsų kuopa, nepaisant vasaros tvankių vakarų ir karščių, darbavosi kiek tik jėgos nešė. Reguliarai laikė du syk savatėje — panedėlio ir ketvergo vakarais — susirinkimus, kuriuose rimtai svarstė kuopos ir organizacijos dalykus, tai lavinosi lietuvių dailėje — giedojime-dainavime, tai mokinosi tautinių žaidimų.

Kad papildžius išdą, kuris taip greit nuseko semiant visokiems reikalams, rengta pavasary šokai ir vidurvasary didelis pikninkas Abišalos darže. Dabar, vasarai baigiantis, kada saulutė jau slenka rudenio ir pikninkų-išvažiavimų sezonas arti galū, nutarta surengti didelį savybės išvažiavimą, kur po vasaros darbuotės ir nuovargio berengiant kitiems pasilinksminimus visi Vyčiai galėtų pasilsėti, pažaisti, pasilinksinti. Išvažiavimas nutarta rengti 7 d. rugpiūčio, Palmer Park.

Nors diena iš ryto buvo apsiniaukusi ir rodės į lietu, kas begalo slėgė jaunuolių sielas, bet prieš piet išsiblaivė ir pasitaikė ne karšta, viena iš puikiausių išvažiavimų dienelių.

Į puikų Palmer Park, po šimtamečiais skrotalais klevais susirinko visa 102 kuopos jaunuomenė; pribuvo nemažai jaunuomenės iš 79-tos kuopos ir East Side's Džiaugtasi puikia vieta, vėsia diena ir liksumui, žaidimams nebuvo galo.

Paskui prie ilgo ant žalios vejalės patiesto stalo šeimyninkės pakvietė visus užkanžiauti. Atkalbėjus maldą, pirmininkas J. Nakas trumpa, rimta prakalba paaikšino svarbą ir tikslą šio išvažiavimo ir paprašė kun. I. Beriškio vesti programą.

Pirmasis pakviestas su prakalba moksleivis E. Stigmanas, kuris savo jautrioje kalboje išdėstė mūsų, Amerikiečių lietuvių, gyvenimo žaizdas — nutaimitas jaunuomenės ir silpnėjimas šeimynos ryšių. Užbėgti už akių tam gali tik dorai auklėjama, sveika jaunuomenė — Vyčiai.

Paskui Vytė A. Slavinskiūtė deklamavo eiles.

Antras su prakalba perstatyta garbus muzikas kun. J. Čižauskas. Jis, kaip muzikai atsidavęs asmuo, savo kalbai paėmė temą — Muzikos įtekmė į jaunuomenės sielos dorinį auklėjimą. Faktais prirodė, kad dora muzika švelnina sielą ir kaip pragaištinga yra pornografinė muzika — Jazz.

Toliaus "Išsilgimas Tėvynės" jausmingai deklamavo Vytė A. Šliumpaitė.

Kalba F. Daumantas moksleivis, auklėtinis Dvasinės Seminarijos. Kalba — Moksleivijos reikšmė Tautos gyvenime.

Deklamuoja Vytė T. Denisevičiūtė.

Paskutinis kalba 79 kuopos pirmininkas A. Petkus. Ragina, kad Detroit'o Vyčiai sujungtomis jėgomis rengtųsi prie ateinančio Vyčių Seimo, kuris bus Detroit'e.

Pabaigus valgyti Vyčių 102 kp. koras, vadaujant R. Adomaičiui, padainavo porą dainelių ir Tautos imną. Tai bene pirmas buvo viešas Šv. Antano parapijos Vyčių koro pasirodymas. R. Adomaitis yra jaunas, darbštus, energingas vyras, užtat yra vilties, kad koras tankiau pradės pasirodyti viešumoje ir užims jam priklausantią vietą Detroit'o viešame lietuvių veikime.

Paskui žaista lietuviški žaidimai ligi prietemos.

Rengėjais šio puikaus išvažiavimo bei šeimyninkais buvo: S. Mockevičiūtė, J. Kairiūtė, A. Šlium-

J. Katauskas ir A. Karčauskaitė.
nariai L. Vyčių 51 kp., uolūs darbuotojai, surišti
moterystės ryšiumi.

paitė, M. Andreliūnaitė, J. Bartkus, P. Kuculis, P. Šimkus, kuriems priklauso kuodidžiausia padėka.

Tarp atsilankusių svečių buvo gerb. kun. Statkus iš Chicago, ponis A. Laucienė iš Niagara Falls ir p. J. Latvis iš Amsterdam, N. J.

Mėnesiniame susirinkime 11 d. rugpiūčio, tarp daug kitų dalykų nutarta greitai išmokėti paskirtoji mūsų kuopai kvota — 20 dol. Lietuvos Pavarininkams, Išrinkta taip-pat atstovai į besitveriantį komitetą, kuris rūpinsis ateinančiais metais priruošti Seimą Detroit'e.

Perskaityta laiškai: nuo "Meilės" leidėjo-redaktoriaus kun. M. Urbono ir Moksleivių Centro atsišaukimas. Neturint izde pinigų, nutarta, kad pavieniai remtų, kiek tik galima ir kur galima.

Vytis.

DETROIT, MICH.

Iš Vyčių darbuotės.

Metai beveik, kaip tilpo "Vytyje" korespondencija, aprašanti 79-toš kuopos darbuotę. Ilgai ne-

matant žinių, kai kas gali manyti, kad nūn mūsų kuopa nieko neveikia. Anaiptol. Kuopa veikia ir nučširdžiai dedasi prie kiekvieno naudingo darbo.

Liepos 27 d. Šv. Jurgio parapijos svetainėje kuopa laikė mėnesinį susirinkimą, kurį atidarė pirm. A. Petkus. Perskaitytas protokolai ir priimtas su mažomis pastabomis. Po to paviršutiniai išduota finansinė atskaita.

Toliaus svarstyta apie pikniką liepos 31 d. Išrinkta darbininkai. Šin susirinkiman buvo atsilankęs raštininkas 102 kuopos, todėl per jį pakviesta piknikan 102 kp.

Mūsų kuopa susirūpinus apie 10-jį Vyčių Seimą, kurs kitą met bus Detroit'e. Šiame susirinkime daug apie tai kalbėta. Ant galo išrinkta komisija, kuri darys planus tolesniam veikimui, gamins sumanymus projektus, kaip geriaus prisiruošti prie jubilėjinio Vyčių Seimo. Kiekvieną susirinkimą komisija darys pranešimą kas veikiam. *K-jon įėjo K. Tvarakūnas, D. Gustaičiūtė, K. Abišala, E. Vielioniškiūtė, B. Daumantaitė. Iš eilės apsiėmė pagelbėti klierikas M. Daumantas ir V. Sodaitis. Nors susirinkiman neatsilankė kuopos dvasios vadas gerb. kun. F. Kemėšis, vienok vienbalsiai nutarta ir jį pakviesti komisijon. Kun. J. Čižauskas ir-gi žadėjo pagelbėti, kiek aplinkybės leis.

Po to sekė raportas iš 9-tojo Vyčių Seimo. Kl. M. Daumantas raportą išdavė raštu. Jo raportas buvo ilgas, nes užėmė kone valandą laiko. Antras atstovas, kun. J. Čižauskas labai trumpai, bet gražiai paaškino. Trečias atstovas, K. Abišala, trumpai ir aiškiai papasakojo apie visą Seimą ir įspūdžius. Baigdamas ragino visus prie didesnės vienybės ir uolesnio veikimo organizacijos naudai. Jo kalba visiems patiko. K. Abišala rodo daug gerų norų ir pasirįžimo veikti jaunimo tarpe.

Vėlaus laiko delei, daug svarbių dalykų atidėta kitam susirinkimui.

Kad patraukus prie kuopos daugiau jaunimo, nutarta susirinkimus laikyti kitoltoje formoje, ne-gu ligšiol buvo laikomi, t. y. vieną trečiadienį kuopa laikys tikrą susirinkimą, o kitą trečiadienį bus įvairi programa, susidedanti iš dainų, kalbų, žaidimų ir šokių. Pirmininkui pavesta tvarkyti tie vakarėliai.

Tat, vienybėn, Detroit'o Vyčiai, nes prieš jus stovi dideli darbai.

Pūpūtė.

BROOKLYN, N. Y.

Neužilgo šitame mieste įvyks paroda vadinama "America's Making", kurios tikslas yra perstatyti Amerikos visuomenei iliustruotą istoriją ir statistiką, kiek ir kuo įvairios tautos prisidėjo prie industrinio ir kultūrinio išsivystymo. Ligšiol Amerikos visuomenė mažai vertina ateivių veikmę ir rolę. Kokią ateiviai čia atlošė. "America's Making" paroda duos progos visoms tautoms pasirodyti, kuomi jos yra Amerikai, ką jos čia sutvėrė. Tam tikslui rengiama vaikštynės, gyvieji vaizdai ir tt.

Lietuviaj ir-gi ruošiasi parodyti, kaip lietuvius

gen. Kosciuško kovojo už Amerikos laisvę, kiek tūkstančių lietuvių pasauliniame kare kovojo-mirė už gražiausius Amerikos obalsius, kiek ir kokiose pramonės šakose lietuvių darbuojasi ir tt.

Surengimas tokios parodos reikalauja daug darbo ir lėšų. Dėlto parodos rengimo komisija atsišaukia į lietuvių visuomenę, prašydama paremti jų darbą aukomis-pinigais. Aukus prašoma siųsti šiuo adresu:

Lithuanian Chamber of Commerce,
370 Seventh Ave., New York City.

— X —

WEST PULLMAN, ILL.

Mažai rašoma "Vytyje" iš West Pullman'o, delto mažai arba ir visai nieko nesigirdi, kaip gyvuoja, ką veikia Vyčių 35-ta kuopa.

Tiesa, narių skaičiumi kuopa negali pasigirti, nes lietuvių kolonija čia nedidelė. Bet darbai gali pasigirti, kad nepasilieka nuo kitų kuopų.

Nors retai, bet vis-gi pasitaiko gyventi skaudžių valandų ir mūsų Vyčiams. Vienok į tokius nuotikius Vyčiai šaltai žiūri ir, sekdamį obalsį — Gyvenam Tautai ir Bažnyčiai, — neiškripsta iš kelio.

Liepos 31 d. bažnytinėje svetainėje, vadaujant J. Karečkaitį, vaidinta operetė "Nastutė". Pavyko. Egnė Skigaitė "Nastutės" rolėje buvo naturalė. J. Mockiūtė gerai vaidino motinos rolę. J. Karečkaitis Petro rolėje truputį trūko gyvumo. Jono rolę vaidino J. Sorokas; kaip režisieriaus, rolę gerai atliko. J. Kilas Stripavičiaus rolę būtų gerai atlikęs, bet vietomis nemokėjo žodžių. Ig. Augštuolis Drimbos rolę gerai atliko. Publika ramiai ir pavyzdinčiai užsilaikė.

Po vaidinimo buvo vakarienė, įrengta pagerbimui kp. dvasios vado kun. J. Paškausko, kuris neseniai sugrįžo iš Lietuvos, viešėjęs tėviškėje apie keturis mėnesius.

Po vakarienės klebonas gražiai kalbėjo apie Vyčių organizaciją, ragindamas jaunimą spiestis po Vyčių vėliava.

Vakaras tęsėsi ligi vėlumai. Pelno liko 260 dol., kuris skiriamas naujų vargonų fondui.

Vytis.

ROCHESTER, N. Y.

Liepos mėnesio pradžioje Rochesterin atvyko klierikas B. P. Vitkus ir per atostogas mokino vaikus katekizmo. Liepos 6 d. Vyčiai laikė mėnesinį susirinkimą, kuriame klierikas Vitkus persikėlė mūsų 93 kuopon. Pasinaudoję proga Vyčiai nutarė atidaryti vakarinę mokyklą, kurioje norintieji gali mokintis rašomosios lietuvių kalbos, lavinties iškalboje bei deklamuoti eiles. Mokytojauti apsiėmė kl. Vitkus.

Rugpiučio 4 d. išvažiavo Lietuvon A. Neviadomskas, įžymus veikėjas ir vienas organizatorių Vyčių kuopos. Buvo narys T. F. 24 sk. ir L. L. P.

stoties, kurioje energingai darbavosi ir daugiausia pardavė bonų. Kaip veikėjui, rugpiučio 3 d. Vyčiai surengė išleistuvių vakarėlį. Apart Vyčių, vakarėlyje dalyvavo nemažai ir pašalinių svečių.

Vakarienė pradėta tautos imnu. Kalbėjo kun. J. Kasakaitis ir kl. B. Vitkus. Pirmasis ragino jaunimą nenustoti darbuotis tėvynės iabui ir Bažnyčios gerovei, visiems statydamas pavyzdžius A. Neviadomską. Pastarasis gražioje kalboje ragino visus glausties po Vyčių vėliava ir dirbti vienybėje tautinėje-katalikiškoje dirvoje.

Ant galo kalbėjo A. Neviadomskas, dėkojo už gerus linkėjimus ir ragino pasiliekančius nepaliauti veikti tėvynės naudai.

Vakarienė baigta Vyčių imnu. Paskui sekė žaidimas ir lietuviški šokiai.

Koresp.

SPRINGFIELD, ILL.

Liepos 31 d., t. y. Šv. Igno cienoje L. Vyčių 48 kp. paminėjo savo dvasios vado, kun. Ig. Kerševičio vardadienį. Vakaras įrengtas klebonui nežinant. Kuomet viskas jau buvo paruošta, pakviestas sveitainė ir kun. I. Kerševičius. Įėjus svetainėn, rankų plojimu visi jį pasveikino. Klebonas nustebo pamatęs ko visai nesitikėjo.

Visiems susėdus apie stalą muzikas A. Aleksis pažymėjo kokių tikslų yra surengtas šis vakaras. Paskui kalbėjo kun. Kerševičius apie Vyčių organizaciją, o Elėna Bacevičiūtė kuopos vardu įteikė klebonui setą, vadinamą "Silver Military Brushes". Po to sudainuota "Ilgiausių Metų" ir išreikšta klebonui daug nuoširdžių linkėjimų.

Rūtelė.

GRAND RAPIDS, MICH.

Mūsų Vyčių 43 kp. lig rodos numirus, nes nė organe nesimato žinių iš jos darbuotės. Vienok taip nėra. Nors ir buvo šiokių-tokių nesusipratiimų, bet kuopa gyva ir kaip veikė, taip ir veikia.

Tuojaus po Vyčių Seimo turėjome svetį "Mokleivio" redaktorių, klieriką A. Linkų, kuris gražiai pakalbėjo apie Vyčių organizaciją. Baigdamas kalbą linkėjo kuopai augti ir plėtoties. Atsistojimu padėkota svečiui už gražią prakalbą.

Rugpiučio 7 ir 8 dienomis kuopa buvo įrengus taip vadinamą "Ice Cream Social". Pirmo vakaro pelną skyrė parapijos naudai, o antro Lietuvai, kovojančiai su priešais. Beto, kuopa dalyvavo kun. J. Lipkaus primicijoje.

Rugsėjo 10 d. įvyko mėnesinis susirinkimas. Nutarta vidury rugsėjo mėnesio įrengti vakarą. Girdėti, kad ruošiamasi ir prie spektaklio. Pelną žada skirti gimnazijai (?—Red.), kurlą taip nori įsteigti.

Vyčiai, dirbkime iš vien, o, beabejonės, turėsime geras pasekmes.

Viena iš Vyčių.

LIETUVOS VYČIŲ CENTRO VALDYBA.

Dvasios vadas: Kun. Ig. Albavičius,
717 W. 18th St., Chicago, Ill.
Pirmininkas: Pr. M. Jūras,
94 Bradford St., Lawrence, Mass.
Vice-Pirmininkė: Zofija Mastauskaitė,
2942 W. 39th St., Chicago, Ill.
Raštininkas: Vincas Rūkštalis,
4736 So. Wood St., Chicago, Ill.
Iždininkas: Petras Varakulis,
4736 So. Wood St., Chicago, Ill.

Iždo Globėjai:

Al. M. Račkus, 1527 S. 48th Ct., Cicero, Ill.
A. Rubliauskaitė,
309 So. Kildare Ave., Chicago, Ill.
Katrina Kuperienė,
1715 E. Adams St., Springfield, Ill.
A. Šlapelis, 1390 W. 15th Ave., Gary, Ind.
St. Šimulis, 726 W. 18th St., Chicago, Ill.

Literatinė Komisija:

Redaktorius: Ig. Sakalas,
4031 So. Rockwell St., Chicago, Ill.
Kun. A. Tamoliūnas,
90 Davis St., Providence, R. I.
Muzikas A. J. Aleksis,
815 N. 8th St., Springfield, Ill.
K. S. Jonaitis, 23 Marion St., Worcester, Mass.
A. Linkus, 717 W. 18th St., Chicago, Ill.
E. Šulciūtė, 3313 So. Halsted St., Chicago, Ill.

ATLĖTŲ SKYRIAUS CENTRO VALDYBA:

Generalis Pirmininkas, Juozas Milleris,
1713 E. Adams St., Springfield, Ill.
Pagelbininkas: V. Abračinskas,
1224 — 49th Ave., Cicero, Ill.
Raštininkas: Pr. Savickas,
2250 W. 24th St., Chicago, Ill.

CYNAL STUDIO

FOTOGRAFAS

Traukiame paveikslus grupių,
vestuvių, ir pavienių asmenų
2743 W. 47th St. Chicago, Ill.
PHONE LAFAYETTE 4015

V. W. RUTKAUSKAS

ADVOKATAS

Ofisas Didmiestyj:

29 South La Salle Street

Kambarys 324

Telefonas: Central 6390

Vakarais, 812 W. 33rd St.

Telefonas: Yards 4681

A. PETKUS

LAIKRODININKAS

L. V. 13 kp. narys.

Parduodame laikrodėlius ir įvairius daiktus. Taisome laikrodėlius ir visokius auksinius daiktus. Atliekame darbą už žemą kainą ir gvarantuojame.

Vyčiam duodame specialę kainą.

4352 So. Wood St. Chicago, Ill.

Amerikos Lietuvių MOKYKLA

Mokinama: angliškos ir lietuviškos kalbu, aritmetikos, knygvedystės, stenografijos, typewriting, prekybos taisyčių, Suv. Valstijų istorijos, abėlnos istorijos, geografijos, politikinės ekonomijos, pilietybės, dailiarasystės.

Mokinimo valandos: nuo 9 ryto iki 4 valandos po pietų: vakarais nuo 6 iki 10 va.

3106 So. Halsted St. Chicago, Ill.

NAUJOS DAINOS

KETURIOS GRAŽIOS DAINOS VIENAM
BALSUI PRIE FORTEPIANO:

1. Meilė uždegta krūtinė 65c
2. Graži čia Giružė 50c
3. Ak, myliu tave 75c
4. Visuomet širdis surakinta 60c

DVI SKAMBIOS DAINOS MIŠRAM

CHORUI:

5. Mes grįšim ten 75c
 6. Ginkim šalį Lietuvos 50c
- SENIAU IŠLEISTOS:
7. Meilė, vienam balsui ir piaunui 40c
 8. Lietuvos Vyčių Hymnas, mišram chorui 25c

A. ALEKSIS, 815 N. 8th Street
SPRINGFIELD, ILLINOIS

Beethoveno Muzikos Konservatorijos Pranešimas

Šiais metais tapo inkorporuota su valdiškomis teisėmis. Diplomai išduodami baigusiems įvairias muzikos šakas. Mokslo metas prasidės rugsėjo (Sep.) 1 d., 1921 m.

MOKYTOJAI:

PIANO:

Antanas S. Pocius,
Kastantas Gaubis,
Bronius Lauraitis.

DAINAVIMO:

Ona Pocius,
Dwight Edrus Cook.

SMUIKAVIMO:

Chas. A. Biciūnas.
Helena Frazer,

Apart to išguldoma teorija, harmonija ir muzikos istorija.

ANTANAS S. POCIUS, Vedejas

3259 SO. HALSTED ST., CHICAGO, ILL.
PHONE BOULEVARD 9244

SKYRIUS: 4847 WEST 14th STREET
CICERO, ILLINOIS

Telephone State 8347

KELIONĖ IR PINIGAI Į LIETUVĄ

Jeigu Tamstos norite, kad grįžti Lietuvon su kuogeriausiu aprūpinimu ir kad Tamstos neturėtumėt nesmagumų, tai važiuokite per bendrovę Baltic State Development Corporation.

Taipogi jeigu Tamstos siunčiate pinigus į Lietuvą, tai ciūskite per minėtą bendrovę, nes pinigai išmokami į 4 savaites, o jeigu reikalinga skubiai, tai į 6 dienas telegramu.

Bendrovė atgabena iš Lietuvos kuogeriausiai. Visokios informacijos dykai.

BALTIC STATES DEVELOPMENT CORP.
35 So. Dearborn St. Room 205 Chicago, Ill.

KURSUI NUPUOLUS

Tai geriausia proga daug auksinų į Lietuvą nusiųsti. Greitume nusiųtimo pinigų niekas su manim negal lenktyniuoti; visiems pinigų siuntėjams pristatau kvitas su parašais priėmėjų pinigų.

Laivakorėjų agentūra į Liepoją, Hamburgą ir visur.

Pasai kelionei į Lietuvą.

Padarymas lietuviškų dokumentų.

Pinigus siūskite per pašto Money Order. Rašydami pridėkite 2 centų stampą ir visados adresuokite:

P. MIKOLAINIS

53 Hudson Ave.

Brooklyn, N. Y.

Draugai ir Draugės!

Skaitykite ir Platinkite

“MOKSLEIVIŲ”

Liet. Rymo Kat. Moksleivių S-mo Organą.

“Moksleivyje” spaudinama moksliški dailės ir šiaip kitokie naudingi raštai.

“Moksleivio” kaina: Amerikoje \$2.00; Lietuvoje \$2.50; pavienis numeris 20 centų.

“MOKSLEIVIS”

P. O. Box 462

Valparaiso, Ind.

BEDARBĖS DELEI.

Nenustokite vilties nei minutos, nei sekundos apšvieta skleidę ir patys skaite. Broliai ir Seserys mokėkite sunaudoti laiką ir progą. Skaitykite patys. Pirkite ir siųskite knygas sulig išgalės Lietuvon. Mes pritaikome ant kiek galimo nustatyti knygų kainas daug pigiau, negu paprastai. Štai mūsų knygų kainos:

1. Auksinio obuolio Istorija. Graži knyga, su dar gražesniais 24 paveikslais. Joje telpa labai įdomūs nupasakojimai iš graikų mytalogijos. Kaina50	Guliverio Kelionė. Graži apysaka su daug gražių paveikslų. Kaina tik50
2. Apsakimėliai. Labai įdomi knyga. Telpa šios apysakos: 1) teismas; 2) neišmiegotas Motiejienės miegas; 3) iš senovės Egipto padavimų; 4) ar atsimeni? Kaina35	Graži Dovanėlė Lietuvos Artojams. Kaina10
3. Apsirikimų Komedija. Labai juokinga apysaka. Kaina20	Išganymo Apsireiškimai. Gražus ir didelis veikalas perstatantis visas Viešpaties Jėzaus Kristaus kančias lig nukryžiuojimo. Tvirtais apdarais. Kaina \$1.00
4. Apsakymai iš kelionės po Palestinos žemę, apie Jeruzolimą ir kitas šventas vietas. Kaina50	Kaip Gyvena Latviai, Anglai ir Suomai. Kaina20
5. Aisopo Pasakos. Didelė knyga, su daugybe paveikslų, 336 pusl. Kaina tik 1.25	Mylėk savo Artimą. Pamokinti apysaka, tvirtais, gražiais apdarais. Kaina75
6. Apie Rūkimą. Kaina10	Viso už \$2.85
7. Apie Moterų ir Vaikų Ligas. Kaina10	Prisiųskite \$2.25
Sykiu visos 7 knygos \$3.00	Mūsų Dainiai. Kam nesvarbu žinoti apie mūsų tautiečių gabumus? Reiktų turėti kiekvienam, todėl išigykite. Kaina50
Dabar mes parduosime visas sykiu už \$2.25	Laimė Poėma. Puikiai aprašyta eilėmis pasaka. Kaina50
~~~~~	
Brolis ir Sesuo. Labai graži apysaka. Kaina ..... .30	Lietuviški Dainiai. Kaina ..... .50
Dangaus Karalienė. Šita knygą kiekvienas Dievą mylintis žmogus turėtų laikyti savo namuose, tai yra knyga ir už auksą vertesnė. Kaina tik ..... .75	Materijos Keitimosi Organizmuose. Moksliško knyga. Kaina ..... .30
Cicorius Demacijonas ir Kasėjai Katakombose. Nusipirkite šita knygą, jos kaina tik ..... .50	Mūsiškiai Užsienyje. Juokinga apysaka. Kaina ..... .75
Ben Hur. Šita knyga, beabejo, jau kiekvienas amerikietis turi ir žino jos vertę, delto nusipirkite ir siųskite Lietuvon. Kaina ..... \$1.25	Magdelės Marija. Iš Kristaus laikų aprašymas. Kaina ..... .30
Geras ir Blogas Auklėjimas Pavizdžiuose. Kaina ..... .30	Maldos Galybė. Kaina ..... .25
Geležinkelio Sargas. Išigykite tą knygutę. Kaina ..... .15	Viso už ..... \$3.10
Geležinkelis. Gražus aprašymas. Kaina ..... .15	Prisiųskite tik ..... \$2.50
Viso už ..... \$3.10	Šiapus ir Anapus Grabo. Kaina ..... .75
Prisiųskite ..... \$2.25	Tiesų Vadovas ir Patarėjas. Toji knyga būtinai reikalinga kiekvienam. Jos kaina ..... \$1.00
~~~~~	
Negyvėlės Meilė. Tą knygutę skaitydamas nenorėsi nei miego, nei valgyti, taip daug jį interesuoja, kuomet pradėdi skaityti. Jos kaina tik15	Trys Keliaviai. Šioje knygoje telpa daug įdomių apysakų. Kaina tik30
Plėšikų lindynė15	Tauta. Tautieti, ar žinai, kas yra tauta? Jei abejoji, tai išigyk knyg "Tauta". Kaina20
Saliūnas. Kaina10	Trumpa Lietuvių Kalbos Gramatika. Išleista "Kataliko". Kaina40
Pajauta. Kaina \$1.25	Užkeikta mergelė. Labai įdomi apysaka. Kaina15
Skaitymo Knyga. Dalis I, II ir III. Kaina \$1.90	Vienuolio Desputa su Rabinu. Labai juokingas pasikalbėjimas kaip vienuolis rabiną sukirto. Kaina20
Viso už \$3.55	Žvaigždė. Nusipirkite šita knygutę. Kaina15
Prisiųsk tik \$2.75	Žiemos Vakarai. Taip jau graži apysaka. Kaina15
~~~~~	
Sapnų Knyga. Su daugeliu paveikslų. Kaina ..... .75	Žydai Lietuvon. Puikiai nušviečianti dalikus. Išigykite. Kaina ..... .10
Morališkas Kabalas. Kaina ..... .25	Viso už \$3.40
Sveikata. Tai yra knyga didelio formato gerai, tvirtais apdarais. Kaina tik \$2.00	Prisiųsk tik \$2.55
Viso \$3.00	Beto dar mes turime tik-ką atėjusių "Kantičků" maldų knygų ir kitokių iš Lietuvos. Taip-pat tūkstančius laiškams rašyti popieros pasirinkimui su maldelėmis, šventųjų paveikslais, su dainelėmis į Tėvus, tėvą, motiną, seseris, brolius, gimines, varduvių dienoj į pačią ir vaikus. Žodžiu, puikių-puikiausių auksuotų laiškų. Kaina įvairi — nuo .30 tuzinaiš ligi \$5.00 tuzinaiš.
Prisiųskite tik \$2.25	Siunčiant užsakymus rašykite aiškiai adresu ir kartu pinigus prisiųskite šiuo adresu:

J. B. AGLINSKAS

3238 So. Halsted St.

CHICAGO, ILL.

Tel. Boulevard 9199

DR. C. KASPUTIS
DENTISTASValandosē 9—12 ryte, 1—5
po piet ir 7—8 vakare

3331 S. Halsted St., Chicago.

Tel. Canal 257

DR. C. K. KLIUGA
DentistasValandos: 9—12 ryto ir 1—9
Vakare.1821 S. Halsted St., Chicago.
Kertē 18 gatvēs

Tel. Boulevard 7042

DR. G. Z. VĒZELIS
Lietuvis Dentistas

4712 So. Ashland Av.

Tel. Boulevard 5052

DR. A. JUOZAITIS
DENTISTASValandos: 10 ryto iki 9 vak.
Nedēļdienais pagal sūfartī.

3261 S. Halsted St., Chicago.

Telefonas Pullman 856

DR. P. P. ZALLYS
LIETUVIS DENTISTAS
10801 S. Michigan Av.
Roseland.Valandos: 9 ryto iki 12 dienā
Nuo 1 po pietų iki 9 vakare

Telefonas Boulevard 2160

Dr. A. J. Karalius

GYDYTOJAS ir CHIRURGAS

VALANDOS: 9—12 ryto, 2—9 vakaro.

3303 So. Morgan Street,

CHICAGO, ILL.

Telefonas Lafayette 4146

Dr. A. K. Rutkauskas

GYDYTOJAS ir CHIRURGAS

Valandos: 9-11 rytas 1-2 po pietų ir 7-8 vakarais
Nedēļdienais tik tai po pietų 2 iki 5

4442 So. Western Ave.

Chicago, Ill.

Tel. Boulevard 7179

Dr. P. Žilvitis

Val: 9-12 ryte; 6-9v akare

3315 S. Halsted St. Chicago

Tel. Boulevard 9053-8448
Gyvenimo Tel. Boulevard 9031**Michael Messar**
Lietuviška AptiekaIšpildome visokius receptus
3201 So. Halsted St. Chicago

Tel. Boulevard 7078

F. A. Jozapaitis R. Ph.
Lietuviška AptiekaIšpildomė visokius
Receptus

4559 So. Hermitage Ave. Chicago

Tel. Yards 1532

DR. J. KULIS
GYDYTOJAS ir CHIRURGASValandos: 9—12 ryte, 6—9
vakare.

3259 S. Halsted St., Chicago.

Naujos Knygos iš Lietuvos

- 7 Dėdė, arba Ainių Kančios. Yra didelė eilių knyga, parašė Justinas Tumėnas, puslapių 136, kaina ..... .75
- 82 Birutės Garsai Parinktos dainelės vartojimui Lietuvos jaunuomenei. Pუსlapių 48, kaina ..... .20
- 83 Jaunimo Aidai. Parašė M. Ateivis. Gražios Eilės. "Birutės" leidinys, Klaipėda, 1920 metais, puslapių 62, kaina ..... .20
- 84 Mūsų Vargai. Poėma penkiose dalyse. Parašė Maironis. Pუსlapių 151, kaina ..... .55

- 85 Jaunoji Lietuva. Poėma parašė Maironis. Antroji laida, pertaisyta. Pუსlapių 131, kaina ..... .50
- 86 Kaip daromi susirinkimai ir kaip juos vesti. Vilnius, 1918 metais, puslapių 32, kaina ..... .10
- Visos 6 knygos vertės už \$2.30. Prisiųskite tik \$2.00 ir gausite minėtas knygas. Adresuokite.

"VYTIS",

3249 So. Halsted St.,

Chicago, Ill.

B-U-K

NATIONAL GROVE, RIVERSIDE, ILL.

Kur Dalyvaus 25000 Žmonių
Pirmoj Didžiausioj Parodoj Traukime

- KRUTAMŲ PAVEIKSLŲ -

KURIE BUS RODOMI AMERIKOJE IR LIETUVOJE

Margas programas: šokiai, žaismės, siurprizai.
Laukia atsilankančios publikos. Skubinkite, kad
nepasivėluotute.. Maloniai kviečia,

LIET. KOOPER. TEATRO B-VES OFICIALAS

Prasidės 10 val. ryto

Labor Day, Rugsejo 5 d., 1921

Beprotystė Dabar Pagydoma Ištraukimu Sugedusių Dantų ir Išėmimu iš Vidurių Kirminių.

Moderniški psichologistai tvirtina, kad daug beprotystės atsitikimų paeina nuo sugedusių dantų — todėl tai reikalinga yra saugoti dantis. Taipgi patirta, kad paprasti kirminai, vadinami spilkiniai, jautienos, kiculienos, apvali ir kaspiniai taipgi gali padaryti bepročiu. Daugiau negu tai. Daug yra mirę nuo tų parazitų apleidimo. Todėl jeigu turit supratimą, kad pas jus randasi paminėtų kirminių, tuo darykite viską jų pašalinimui.

Tikriausi ženklai turėjimo jų yra tų parazitų dalių išėjimas. Vienok tas nevisada apsireiškia. Kiti nurodanti ženklai yra sekantieji: nustojimas apetito su laikinu godumu, apvilkta liežuvis, riuo, skilvio skaudėjimas, gurguliavimas viduriuose ir žarnose, pakilimas valgio atgal gerklėn, nuolatinis spaudymas, nosies krapštymas, nerviškumas, strėnų ir klubų skaudėjimas, tamsūs lankai apie akis, nustojimas kraujo, galvos skaudėjimas ir vertigo liga yra tankesni atsitikimai. Neramumas ir nemigė nakties laiku. Konvulsijos ir epileptiškos formos apėmimas beprotystė, mania, strabismus ir kitos tolinkmės negerovės žinoma yra apsireiškiančios iš priežasties kirminių esumo viduriuose, ir tik tada tie apsireiškimai pranyksta, kada kirminas pašalinama. Daugybė vyrų, moterų ir vaikų bepasakmingai būna gydomi nuo kitokių ligų, kuomet jų tikras negerumas paeina tikrai nuo tų parazitų. Jeigu manai kenti nuo tų kirminių, geriausia užsisakyti pilnam apsigydymui Laxotidų, pagarusių prašalintojų kirminių, kas kainuoja dešimtis dolerių ir keturias-dešimtis aštuoni centai (\$10.48). Pusė gydymo kainuoja šeši doleriai ir septynias-dešimtis penki centai (\$6.75). Pasiųsim gavę pinigų, Money Order arba banko draftą. Parduodama per

MARVEL MEDICAL CO.

DEPT. W-3 B-963,

PITTSBURGH, PA.

Apdraudimai pakelių 25c.